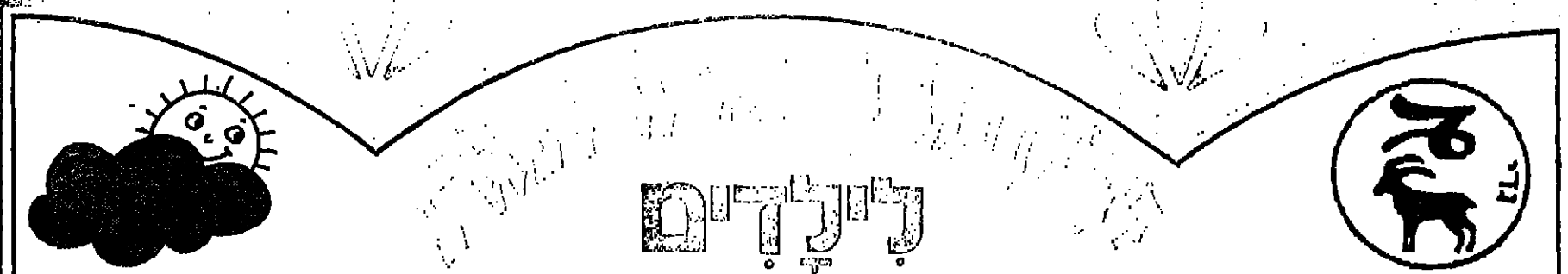
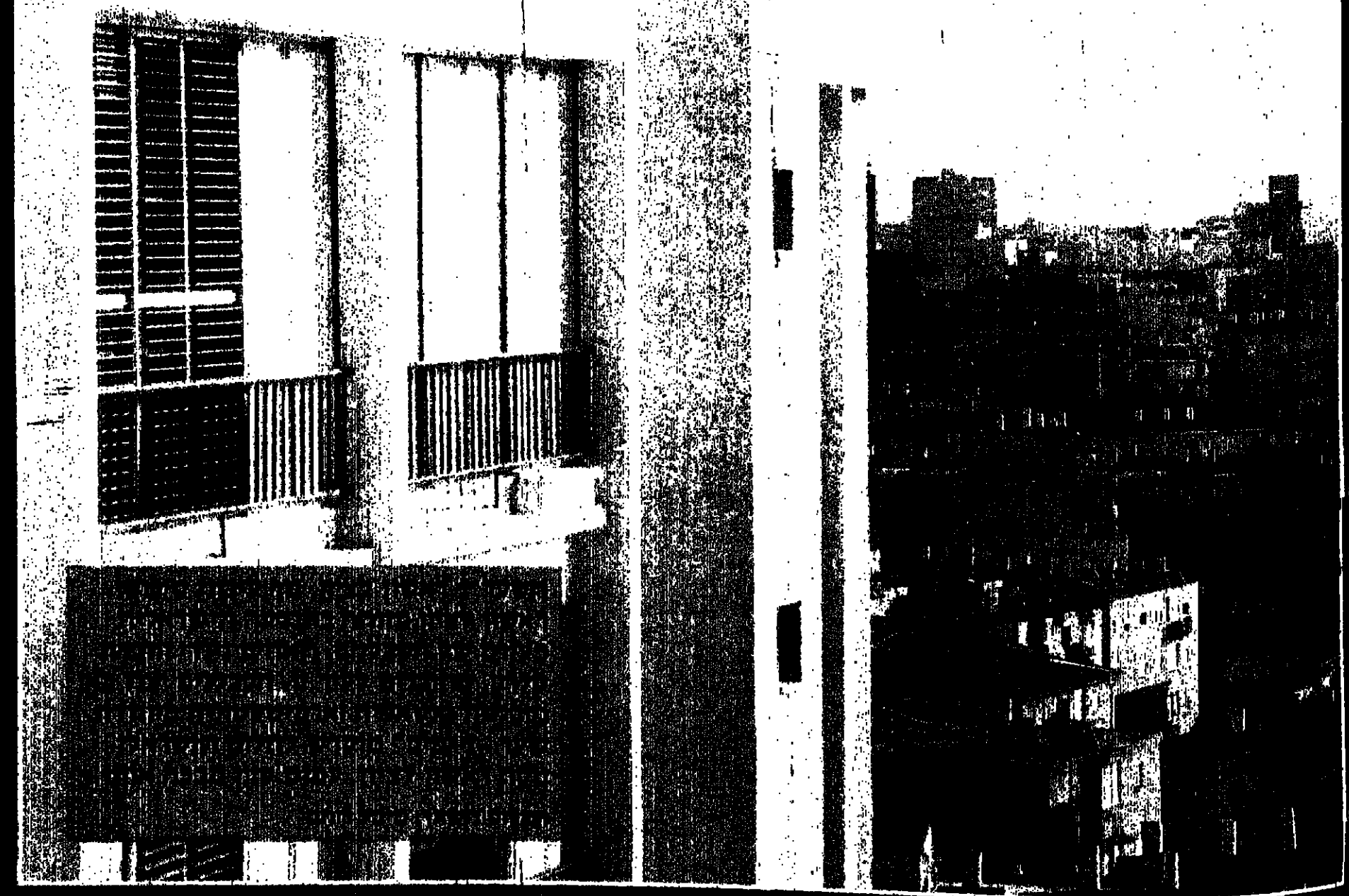

שבועון ידיעות אחרונות
מס' 1191 • י"ז בתשרי תשמ"ז • 17.11.1985

ציורים בעיני - ויזיון עסקי ודחף עוליסטית יוקרנות
שורש תל אביבי - מה אומר כך השם ואק קטמור?
ניסיון פוליטי מסויים - דאוד טורקי, 7 חודשים לאחר שיחרורו בעסקת חילופי השבויים
טופר עבדי - ישראל המאירי, 37, חתן פרס ראש הממשלה, דיוקן
השנה שהייתה - צלמי סוכנות סיגמא מציגים: 1985, שנת האסונות

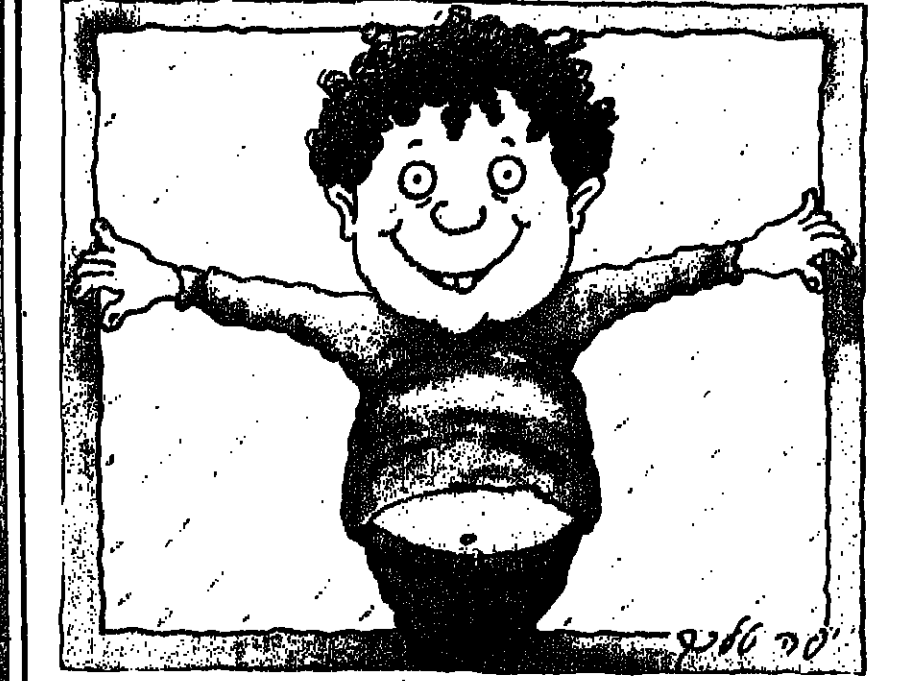
עמוס קינו על ראשון לציון - עידם של גינדי, קלרין

אמנים עירי-אבא

18 יום חמישי, יד בבית השמש, 28 בדצמבר 1985 • ידיעות אחרונות תל אביב, ת.ד. 8144 מיקוד 61001 (שנה שמינית)

כמו דחליל בנחל מאת יפרח קובי

עד ש -
"תמיד ל - 9 - 9 - 9
הקונן שם קינה
מול הקיר העמוד -
כמו דחליל בנחל
אז חליתי זווה,
לעני כל חשוף
(וממקומות לי שיר וגם מנגינה...
גו...
מנגינה בנחל
אנחות וקניח
על מה שמרגיש דחליל בנחל.
וחברתי מין שיר
שדומה למשירי,
שירת השוקב שעומד בנחל.
ללא תארת מה מתבונן חושב.
ורקתי קצת ניר,
פספסתי עם ניר,
הרגשתי עליו וקוין וצעיר.
הרגשתי את שי
בצביונה, בחשאי,
אני - קוראנים קמיר.
הייתי שוקב,
עסוק ונלחב,
לא נכלתי לשבת שקט במושב;
הייתי טרסון,
סוככתי שלחן,
לא תארת מה מתבונן חושב.

אלוס, אליוס
את הרשימה הזאת חשבת לקבץ למי שבוטות אסדים, קשהתנהל מסע הסרסום ל"עלמורס לקנות סגור", מבצע חרומות למען נקמים ב"ישראל. אחר כך החלטתי לסבות עד שיעבר המבצע ואז אקח את דעתי.
המבצע נגמר.
אני מתנגדת לו, ואני בוחבת לקב ואת, כי גם רבים מקם השתתפו במבצע זה.
מדינת ישראל היא בת שלשים נשבע, ורבים מן האנשים שבעו אותה וקטמו במלחמותיה הם היום וקנים בגיל. האקנים וקנים ה"קנים" מן השבועים וסמולקבים, מן הקריקטור הנהדית וסמול"ח, מן האציל ומן העל"י להרומות האין זה מכישו.
מיהו קוין אוקם אנשים שהופתתי הם צעירים ברוחם, איש מהם לא יסכים להקרא וגו. איש מהם אינו וקס לרשמים, לנחבות.
וההורים השפלים, שפניהם נולדו במלחמות ישראל - הם מקבלים גמלה, שאם גם נשטקה לאסרוניה, הם עזרו חורמים למדינה. גם הם אינם וקנים לנחבות.

ספור ערש מאת עדולה
עכשו, אם אלה לישן, אני לא אנדום.
כי קלמיו חוטים רוצים לסרקם. וכל סמקטים רבות עם קוין פעור... כדי שאמא תשחיל בהוכן - איזה שיר או ספור.

בן רחוב מאת לאה גאור
איש אקסד, לא שמו ולא נזה, חולד מחר.
לאן הוא מאחר?
ילדה עומדת לבד
עם: קטן ושקלח.
היא מסבוק למישוח.
או: קטם עומדת להז
לד צועק מתוך אינה טלון
ואף אקד לא שומע אותו.
אולי בואב לו משהו
אולי הוא קורא לקברו
ואולי קטם רב עם אחותו
קתול צהב מקסמר את. סב.
למי הוא אורכו
על מה הוא חושב?
יש עוד קמון דברים
שצריך לקברו.
אבל אמא מושקת אותו בכד:
"גו מה אקדו צריך למחר!"

אורכבי
התמונה ברורה?
מאת: גרס קמורד
עברית: יעל בן-עטר
© 1985 אורכבי
מה מופיע על המסך? מה מופיע על המסך? מה מופיע על המסך?
מה מופיע על המסך? מה מופיע על המסך? מה מופיע על המסך?
מה מופיע על המסך? מה מופיע על המסך? מה מופיע על המסך?

מאת: יעל בן-עטר

רשת רהיטים כל-בו

עד 50% הנחה על דהיטי כל-בו שלום לדגל חיסול מלאי '85

ת"א
רח' אחה"ע 8, טל. 03-642911
חיפה
בית 'שרפ' ליד ההיפרכל צ'ק פוסט
טל. 04-725108
הרצליה
על כביש הרצליה - רמת השרון
רח' בן גוריון 48, טל. 052-557203
טבריה
רח' ויינגרטן 13, טל. 067-2174

מערכות ישיבה

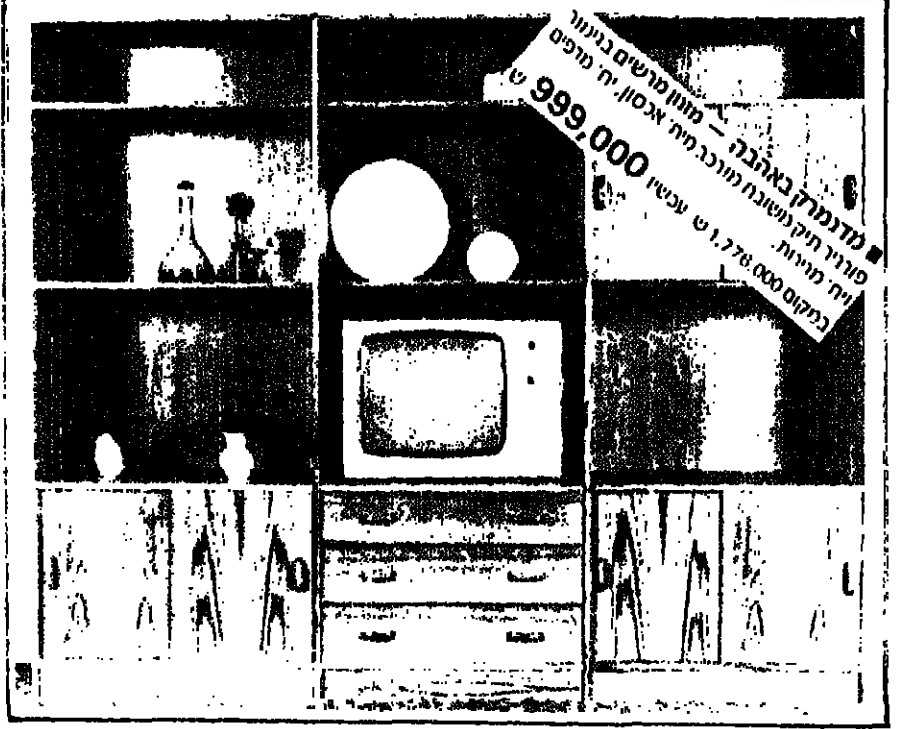
■ **"לילך"** - מערכת ישיבה וזהב, לגמליה ורחוק
בדי-ריפו אפנדיים וטלית בד קטיפה
המקום 1,952,000 ש"ח
עכשיו **1,600,000** ש"ח
■ **ורמוס** - בעיצוב איטלקי, חורגני ישיבה
מיוצרת בגדולת מכה, חלקו נעשית בד חורגני
זכא מא ברילי לריתון בד יוני
עכשיו **1,600,000** ש"ח
■ **הלומית** - מערכת ישיבה בעיצוב מודרני
בריקה בד צ'ינז וטלית, חייבני לראות המערכת
בגדולת ספה חורגני דו מושבית וזכא
במקום 906,900 ש"ח
עכשיו **1,600,000** ש"ח
■ **אופיר** - מערכת מעץ אשור וזכא לוי
במיתון בעיצוב מרהיב, כריז מרפוח בגדולת ברז
לבחירה
במקום 1,197,000 ש"ח
עכשיו **1,330,000** ש"ח

שירות

■ **דגם 102** - שידה חלב, 74 ס"מ כוללת זהב
4 מיתות בגמר נולמין, טבעי, אגוז
במקום 226,800 ש"ח עכשיו **181,400** ש"ח
■ **דגם 104** - שידה חלב, 74 ס"מ כוללת
2 מיתות בגמר נולמין, אגוז, טבעי
במקום 198,500 ש"ח עכשיו **157,000** ש"ח
■ **דגם 051** - שידה חלב, 74 ס"מ כוללת
4 מיתות בגמר נולמין, אגוז, טבעי
במקום 237,500 ש"ח עכשיו **190,000** ש"ח
■ **דגם 88** - שידה, שידה 8 מיתות נמר צבע
שחור, לנ, גובה 104 ס"מ, רוחב 80 ס"מ
במקום 825,000 ש"ח עכשיו **390,000** ש"ח
■ **דגם 683** - שידה 3 מיתות נמר, שידה נמר
צבעי אפור, לנ, שחור, רוחב 80 ס"מ
במקום 260,000 ש"ח עכשיו **182,500** ש"ח

הרצליה

■ **"ראלס"** - ספה ומיטה מיוחדת, כריזת בריפוח
בד אופנתי
במקום 1,388,700 ש"ח עכשיו **690,000** ש"ח
■ **שחרה ונאוה** - פינת אוכל הכוללת שולחן
אוכל 160 ס"מ ושמיכה כסאות חורגנים
עכשיו **800,000** ש"ח
■ **כפיר** - חדר שינה כפרי הכולל מיטה עם ארגז
מצעים מרומח, שתי שידות ושמיכה מרומח + מראה
עכשיו **900,000** ש"ח
טבריה
■ **שולחן אוכל דגם "א"** עם חורגני פנימית
וארבע כסאות תואמים במחשב עץ
במקום 818,900 ש"ח עכשיו **430,000** ש"ח
■ **מערכת ישיבה "הגו"** כוללת ספה חלב מושבית
ושתי כסאות, כלית, חפכת למיטה
במקום 1,298,000 ש"ח עכשיו **1,500,000** ש"ח

■ **מיתות** - כסאות מתקפלים מיטיליה
מסגרת מתכת מושב וזכא מחפול בצבעים אדום, לבן
עכשיו **39,000** ש"ח
■ **"שונה"** - כסא אוכל דגם 8-2200 משוע נוח
בגמר בייז חיק מושב וזכא מרפוח בגר, יחפה
במקום 165,000 ש"ח עכשיו **120,000** ש"ח
■ **"מקסים"** - כסא אוכל איטלקי דגם 2:6 עם
זכא עגול מיוחד, מושב מרפוח בגמר בייז אגוז
במקום 259,400 ש"ח עכשיו **120,000** ש"ח
שולחנות אוכל
■ **קנטיס** - פינת אוכל מורכבת
מאטלה הכוללת שולחן אוכל עם משטח לבן
וזכא מרפוח בשחור או צהוב ושמיכה כסאות
תואמים
במקום 1,180,300 ש"ח עכשיו **750,000** ש"ח
■ **כנטיס** - פינת אוכל איכותית מורכבת
משולחן אוכל בגדול 80x65 ס"מ עם הגדלות כנפיים
125x125 ס"מ וארבע כסאות תואמים
במקום 1,150,000 ש"ח עכשיו **750,000** ש"ח
■ **תנול או מרופד** - המלחי מונגל
פינת אוכל מקסימה ת. איטליה
במקום 809,900 ש"ח עכשיו **688,400** ש"ח
■ **למהיר החלטה** - שולחן אוכל מרומח דגם
Levis מסגרת כרם ויקל עם משטח בגמר פורניר
אגוז, לשולחן הגדלה פנימית
במקום 881,900 ש"ח עכשיו **619,000** ש"ח

מציאות מהתצוגות

■ **מערכת ישיבה "לילך"** ומסגרת קליט
עכשיו **1,400,000** ש"ח
■ **מזרון מרומח דגם "צ'רלי"**
במקום 1,643,000 ש"ח
עכשיו **1,200,000** ש"ח
■ **ספה נמר כפולת דגם "שחר"** מרפוח
במקום 440,896 ש"ח עכשיו **300,000** ש"ח
■ **מיטה לבד דגם "כפיר"** מהסדרת בד כחול
במקום 777,578 ש"ח עכשיו **300,000** ש"ח
■ **מערכת דגם "דפי"** נמר צבע אפור כריז
מסגרת
במקום 2,405,240 ש"ח עכשיו **999,000** ש"ח

4 ימים בלבד
ממוצ"ש
18.00-22.00

מזנונים

■ **בשיק איטלקי** מזנון מיוחד בגימור צבע עם קנט
אשור גושני מורכב מיחידת שתי דלתות ועד שתי
יח' של דלת ומיטה. חייבים לראות!
המזנון בגמר לכה לבנה
במקום 1,883,000 ש"ח עכשיו **999,000** ש"ח
המזנון בגמר לכה שחורה
במקום 2,373,500 ש"ח עכשיו **999,000** ש"ח
■ **הקו החדש** - מדגמק מזנונים מורכבים
מי' פונקציונליות המשתלבות יחידו למזנון יפהפה
ומיוחד בגמר צבע הפוקסי משובח.
דגם קפרי
במקום 4,500,000 ש"ח עכשיו **2,400,000** ש"ח
דגם קפרי 2
במקום 3,500,000 ש"ח עכשיו **1,750,000** ש"ח
■ **יח' מוסיקה** - יח' שימושית לסטריאו עם
חלוקה לתקליטים ולמערכת הסטריאו בגמר פורניר
חיק
במקום 444,000 ש"ח עכשיו **250,000** ש"ח
שולחנות כתיבה
■ **בלעדי!** שולחן כתיבה בעיצוב קלאסי עם
משטח כתיבה הניתן לשנייה הונית. כמות מוגבלת
במלאי בגמר חיק
במקום 846,000 ש"ח עכשיו **375,000** ש"ח
בגמר אורז
במקום 820,000 ש"ח עכשיו **340,000** ש"ח
■ **כל המקומות זוכה!** שולחן כתיבה ת. שוודיה
בגדול 110/55 ס"מ עם 3 מיתות צמודות בגמר צבני
לבן, אפור, כחול, שחור
במקום 405,900 ש"ח עכשיו **250,000** ש"ח
■ **לילדי** - שולחן כתיבה מעץ אורז בגדול
120 ס"מ עם 2 מיתות, משטח פורמאיקה
במקום 402,000 ש"ח עכשיו **321,000** ש"ח
כסאות אוכל
■ **"מיוחד"** - כסא אוכל איטלקי דגם "Lisa"
מסגרת מתכת בצבע אדום או שחור, מושב וזכא בקני
וינאי
במקום 98,226 ש"ח עכשיו **72,000** ש"ח
■ **"קלאסי"** - כסא אוכל מעץ חיק נוח במיתות
עם זכא מושב מרפוח בגמר אופנתי
במקום 135,900 ש"ח עכשיו **115,500** ש"ח
■ **"מושלם"** - כסא אוכל מעולה דגם "אלורדו"
עשוי כולו עץ חיק עם מושב עץ
במקום 124,500 ש"ח עכשיו **105,800** ש"ח
■ **"נוח"** - כסא "ברוויר" דגם S-101 בגמר צבע
חיק עם מושב וזכא בקני וינאי / אשור שחור עם מושב
מרפוח
במקום 135,500 ש"ח עכשיו **72,000** ש"ח
■ **"יוקרתי"** - סדרת כסאות יוקרתיים בגימור
מעולה ובעיצובים מעניינים. חייבים לראות.
דגם CS-172
במקום 255,300 ש"ח עכשיו **175,000** ש"ח
דגם CS-169
במקום 259,400 ש"ח עכשיו **175,000** ש"ח
דגם CS-173
במקום 287,650 ש"ח עכשיו **175,000** ש"ח
■ **"חביב ומזכיר"** - כסא אוכל דגם "יסטור"
עשוי מתכת בגמר צבע אדום, שחור ולכן עם מושב
עגול בדמוי קש וינאי
עכשיו **46,000** ש"ח

כסאות אוכל

■ **מיתות** - כסאות מתקפלים מיטיליה
מסגרת מתכת מושב וזכא מחפול בצבעים אדום, לבן
עכשיו **39,000** ש"ח
■ **"שונה"** - כסא אוכל דגם 8-2200 משוע נוח
בגמר בייז חיק מושב וזכא מרפוח בגר, יחפה
במקום 165,000 ש"ח עכשיו **120,000** ש"ח
■ **"מקסים"** - כסא אוכל איטלקי דגם 2:6 עם
זכא עגול מיוחד, מושב מרפוח בגמר בייז אגוז
במקום 259,400 ש"ח עכשיו **120,000** ש"ח
שולחנות אוכל
■ **קנטיס** - פינת אוכל מורכבת
מאטלה הכוללת שולחן אוכל עם משטח לבן
וזכא מרפוח בשחור או צהוב ושמיכה כסאות
תואמים
במקום 1,180,300 ש"ח עכשיו **750,000** ש"ח
■ **כנטיס** - פינת אוכל איכותית מורכבת
משולחן אוכל בגדול 80x65 ס"מ עם הגדלות כנפיים
125x125 ס"מ וארבע כסאות תואמים
במקום 1,150,000 ש"ח עכשיו **750,000** ש"ח
■ **תנול או מרופד** - המלחי מונגל
פינת אוכל מקסימה ת. איטליה
במקום 809,900 ש"ח עכשיו **688,400** ש"ח
■ **למהיר החלטה** - שולחן אוכל מרומח דגם
Levis מסגרת כרם ויקל עם משטח בגמר פורניר
אגוז, לשולחן הגדלה פנימית
במקום 881,900 ש"ח עכשיו **619,000** ש"ח

ת"א

■ **מערכת ישיבה "האג"** כוללת ספה חלב מושבית
ושתי כסאות, כלית, חפכת למיטה
במקום 2,298,000 ש"ח
עכשיו **1,500,000** ש"ח
■ **מערכת ישיבה "רפי"** עשויה עץ אשור גושני בגון
אוז עם כריז מרפוח
במקום 2,158,800 ש"ח עכשיו **999,000** ש"ח
■ **מערכת ישיבה "למור"** מורכבת מכסאות
מודולרית
במקום 1,898,000 ש"ח עכשיו **900,000** ש"ח
■ **מערכת ישיבה "אופיר"** מעץ חיק מאטיבי כריז
בגד קטיפה
במקום 2,600,000 ש"ח
עכשיו **1,850,000** ש"ח
■ **מערכת ישיבה "עמית"** כוללת ספה חלב
מושבית, ספה דו-מושבית, זכא, כל יחידה חפכת
למיטה (כנטיס קליט)
עד גמר המלאי הנמיר לחשלוט במזנון

סקופ! מחשב ביתי ביבוא אישי

צוואר פחית כסף!

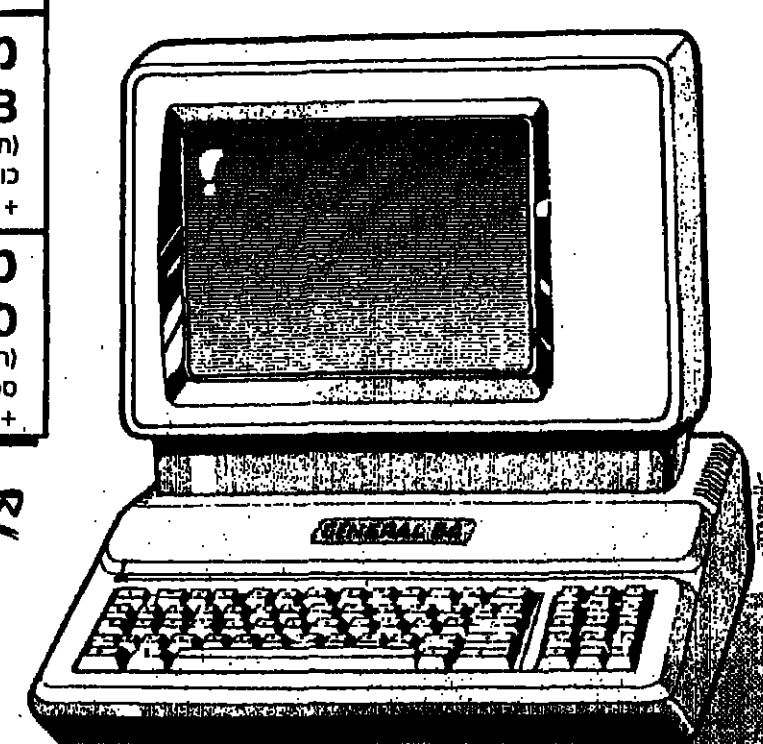
בוא לראות... לבדוק... ולהשוות!

המחשב	מחיר	מחיר	מחיר
מחשב	מחיר	מחיר	מחיר
מערכת ג'נרל 64E (תואם אפל) מחשב 128K עברית + כונן + מתאם + מוניטור 80 טור	1,420,000 ש"ח	1,200,000 ש"ח	220,000 ש"ח
מערכת ג'נרל 64B (תואם אפל... ויותר) כולל: מחשב + עברית + כונן + מתאם + מוניטור	1,350,000 ש"ח	1,180,000 ש"ח	170,000 ש"ח
מערכת RX-8800 (תואם אפל, ווינר, עלית ספרינג) כולל: מחשב + עברית + כונן + מתאם + מוניטור	1,150,000 ש"ח	990,000 ש"ח	160,000 ש"ח

כל המחירים כוללים מע"מ
ייעוץ והדרכה חינם בבחירת המחשב המתאים לך.
אמינות • אחריות • שירות לכל תחרות

מ.כ.נ. מחשבים בע"מ
מרכז שיווק ארצי: בית התעשינות, ח' המרד 29, ת"א
טל: 03-650705, 680216

מה 83
10-5 ימי!
פתוח במוצאי שבת 28.12.85
בשעות 18.00-22.00

هَذَا مِنْ أَعْمَالِ

דיוקן עסקי ורוחני של סוחר קרקעות בשטחים. ארץ אהבתי, נוסח שנות ה-80

יערי רוזן, דצמבר 85, ירושלים. "אם הילדים שלי ישאלו אותי, אבא, מה אתה עשית בשביל ארץ ישראל, יש לי תשובה"

ארץ הצבי, קרו הצבי

חיים שיבי בחר ביערי רוזן מתוך עשרות סוחרים קרקעות בשטחים. רוזן, 54, מהנרס בניין, מאיר דרך סיפורו האישי את פנו החברה הישראלית של חמש השנים האחרונות • רוזן מספר כיצד נעשה סוחר קרקעות, המעורב בפרויקטים של שערי תקווה, גני מודיעין, ניריה, אלקנה ג' • הוא הלך, יחסית, בקטנות, עם יהודים שהאמינו גם בארץ ישראל השלמה, וגם בערך החברתי ששמו: מכונת שנייה לאשה

תצלומים: ניצן שורר מאת חיים שיבי

פנתי אח יערי רוזן בספטמבר 1980, על גבעה באזור רמאללה. זה היה בשעות הבוקר המוקדמות, ורוזן ניסה אז, לראשונה, לבדוק מה תהיה תגובת המשל הצבאי ליוזמה פרטית של הקמת בית על קרקע שנרכשה מידי ערבים. הוא לא היה "גוש אמונים", הוא היה חופפה חדשה בשטח: יום בלי כיפה, בלי אישורים של הסוכנות, אבל עם נירות על עסקת מכר חקפה על פי החוק הירדני, הנוהג באזור.

זה בילבל קצת את האנשים בני"פ של המשל הצבאי. אחרי המהומה הרגילה בקשר, הם הכריזו על הגבעה כעל שטח סגור, וסילקו את יערי ואת הבולדזור שלו מהמקום. לא ידעתי אז שאני רואה את הקרון הראשון כשיירת מתפשי הוהב, שהצופה אחר כך את השטח. לא ידעתי אז שאני רואה את הקטע הראשון בחלום הישראלי מעבר לקו הירוק.

השבוע, חמש שנים והרבה וילת עם גנות אדומים אחרי אותו בוקר, פגשתי את יערי רוזן פעם נוספת. רציתי לדעת איך הפך החלום, בחלקו, לסיטוא.

אני מניח את דבריו בעדות. אינני מביא הערכות על אישיותו, על מניעיו, על המאון הכולל של פעילותו באזור.

הדברים מובאים מפי בניסיון להבין כיצד פעלה התעשייה שהביאה את אברהם גינדי אל חלקן בית המשפט המחוזי בתל-אביב.

יערי רוזן הוא איש ממוצע קומה, בעל עיניים כחולות, שער שחור להלכין. ילד מוליד שהובא ארצה בגיל צעיר.

רוזן מדבר בקלותנות, כשהוא מדגל מר עיון לרעיון, מתרכז בפרטים הקטנים של הסאגה שלו ביהודה ושומרון. השותפה שלו, למן היום הראשון בשטח, הוא רחל רהט. ביחד נאבקו על תחומים, על כספים, על רכוש, על הורחבות, על מעמד.

יערי רוזן אומר לי כמה וכמה פעמים שאין לו מה להסביר: ממש הכנסה, שיש לו מה

רק ענק האלקטרוניקה יכול להביא לך את השמות הגדולים בעולם. רק ענק האלקטרוניקה הישראלי מייצא לחו"ל את מקור גלאקסי ומוזן תדיראן המיוצרים במפעל החדש ביותר בארץ. שים לב לשמות הגדולים: "סימנס", "סאבא", "ניקי", "בושי", "רוזייר", "ו"פר". הוסף לכך את השרות הטוב ביותר בארץ. הכנס לעידן תדיראן.

תדיראן החברה היחידה המבטיחה מחיר סופי ומובטח בשקלים תדיראן תספוג כל העלאה במע"מ, פחות וכל מיסים במידה ויהיו כלל המונות שתענה למשרדי תדיראן לדגמים המשתתפים במצע ולא יאחר מה-31.12.85. המחיר כולל 12% דמי אשראי (לפי ריבית אפקטיבית שנתית של כ-48%) פריטים:

בחנותי החשמל המובחרות וברשתות השיווק, אספקות לכונני יבוא החל מפברואר, או עד מועד גמר התשלומים.

היכנס לעידן תדיראן עם השמות הגדולים בעולם

רק עוד 4 ימים
המבצע מסתיים ב-31.12.85

מוזן לרכב
אספקה בינאר פברואר

מזגנים
איד אפטר מוזן תדיראן. חכנסו לעידן תדיראן עם המוזן מסי 1 בשראף לבחירתכם 2 מסלולי אספקה: 1. ינאר 2. מאי (בתור) נוספת.

תדיראן

מקפיאים
רצוים להרוויח ממבצע החולות ברשתות! קחו מקפיא "בושי" קנו מוזן בכמויות ותחסכו.

BOSCH

מכונות כביסה
חשבות הגדולים במכונות כביסה: "סימנס" "בושי" או "גלאקסי פור" כעת לבחירתכם. גלאקסי פור עם אחריות ל-30 חודש.

BOSCH SIEMENS

7

תשלומים שקליים שווים
לא צמודים
במחיר סופי ומובטח

וידאו וטלוויזיות
טלוויזיה צבעונית, וידאו עד אין לכם קחו את אחד מהשמות הגדולים "סאבא", "סימנס" או "ניקי".

NEC · SIEMENS · SABA

מדיחי כלים
עידן חדש בהדחת כלים, מדיח הכלים חמשלה של "סימנס" "בושי".

BOSCH · SIEMENS

מקורים
חכנסו לעידן תדיראן עם גלאקסי המקור המיוצר במפעל החדש ביותר בישראל. תדיראן הרחיבה את קו הייצור ולכן האספקה לגלאקסי מהירה יותר. למשלמים בגזומן - אספקה תוך 6 שבועות ב-7 תשלומים - אספקה ביוני

מקורי בישול ואפיה
חרשו לצמצמם את תערי האפיה כיריים גז, ותנור BUILT IN. הצרפתים המשובחים והחיים ביותר באירופה "רוזייר" או "גלאקסי פור".

ROSIERES · ALFALFA

מחשב קומדור
המחשב המוביל בשלם החינוך. אספקה בינאר פברואר.

COMMODORE COMPUTERS

4 תשלומים שקליים שווים
תדיראן, סדוני חימום (יחד וזוגי) ומפזרי חום סימנס

פליג מן ארץ

מאמר זה נכתב על ידי...

להגיד לילדי, כאשר ישאלוהו, בבוא היום, מה עשה הוא למען ארץ ישראל.
- מה היא אותה לביצוע עסקות מקרקעין גדולות ביהודה ושומרון?
"אני בן 54, מהנדס בניין במקצועי. גמרתי את הסכנין, פתחתי משרד והתעסקתי בעיקר בכבישי ציבוריים. עד 1980, הייתי רחוק מכל סעילות מילית. פעם בארבע שנים שמתי סתם של חרות בקלפני, וזה היה הכל. אני ישראלי ממוצע. השתתפתי בכל המלחמות, אף פעם לא התנדבתי, ואף פעם לא ברחתי ממשימה. אני חושב שבאופן יחסי חייתי טוב בארץ הזאת. הגעתי לדירה כמו כל בני גילי. לא חשבתי אף פעם לצבוב את הארץ."
- מה קרה ב-1980?
"בבין חור או קמפידיוני, החלטתי ללכת לראשונה בחיי להפגנה. פגשתי שם חוג של אנשים שהעלה את כל הרעיונות שבועלם, החל מקמת מלכות יהודה, אם תקום אוטוריה מיה בשטחים, וכלה בפיצוץ הטליוויזיה

שלי, ואם יבוא ערבי ויזכיר באותו ובמפתים שואת אדמה שלו, או הסיכון כולו שלי. זאת הייתה המדיניות עד 1983. כמה אנשים עם ביקורת מינימלית במשרד החקלאי, אות, ומסר פשוט של "לך תקנה ותסתכן אבל כל האחריות עליך".
- לא היה סירבול ביוזקדתי?
"לא. היו משימה שלבים פשוטים. תביא הכוחות בעלת, שזה או מליה או שטר מכר או תעודת מוכתר או נסח רשום עם תחיתת מוכתר על התכנית. אחר כך, תביא תחיתת אורזי לא נכסי נפקדים בממשל. אחר כך, תביא אישור קצין מטה ארכאולוגיה, שאין שם אחר. אחר כך, לך למעצת הבנין עלינה. וזהו זה."
- אתה מגשת אז את סגן השור דקל?
"עד 1983, אפשר היה לעבוד. מספר האנשים שהיה בתמונה היה קטן. הנושא היה בטיפול של שר החקלאות דאז, אריאל שרון,

נוף כללי של אחד מאזורי המעולה של יערי רון. בשנת 83, העסק הסתבך, מבחינות סוחרי הקרקעות. יערי רון מיתח תיאוריה לגבי המנטאליות הערבית

השמאלנית. החלטתי ללכת קבוע לגנישות. יבירו אז שאין תקציבים להתיישבות בשטחים ושי"גוש אמונים" שומש - ואז עלה רעיון לנצל את המצב המשפטי בשטחים להקמת ישיבים ביוזמה פרטית. אני הייתי מהמנסר היחיד בחוג, ובקישור ממני לבדוק מה קרה. כן התחלתי להבנס לעסק הזה."
- ממי קנית קרקע?
"השלב הראשון היה למצוא מתוך. הוא ליקח אותך לשטח, מראה לך את המסמך, מראה לך את המליה על השטח, המליה נאח תעודה של ירשום הקרקע בעם רכוש. ההבדל בין הירשום הזה לבין הירשום בטאבו הוא שלמליה אין מצורפת מפה. הנקודה הזאת חשיבה. נחזור אליה הרבה. אז במס רכוש כתוב שלמסמסה יש 400 דונם בגוש 3 בתלקה 6 אשר זהו זה, אבל איפה זה בתוך הכפר רק המוכתר יודע, על פי מסר הירשור מים שלו. בשביל לתח לך את המליה, המתוך רוצה כבר 10 אחוז מהכסף."
- מה היו השלבים הבאים בדרך לרכישת הקרקע?
"היינו נותנים למתוך כסף ראשון, והלי- הקרקע לא נמכרה כבר ליהודי אחר. אחר כך, הייתי הולך לנודעת היגיו של משרד החקלאי. אות. הייתי אצור אחר, תראו, בערך כמשה במקום הזה אני רוצה להקים ישוב. "היינו יושבים על המפות, קובעים איזה שטח, ואז המשכתי לשלם למתוך. מעצת הייתי עולה והיה מאשרתי לי הכניתי"הוא, ואז חוקה. באישור של המינהל האזורי היה מפורש שכל העבודות מתבצעות על אחריותי

התקשורת פורסמה שגורמים כספים בעסקים שלנו. ואז, הפקיד שלו הקים לעצמו חברה

הלבנו על אנשים מהמעמד הבינוני הגבוה. לא לבנו על חלוצים
המגרש שלהם בכללים שלנו. בשנים ההן, שיקטנו שם בכללים שלהם, והם לא מדובר בקניה בלבד, אלא בקניה ורישום. "היה לנו, בהתחלה, בעיה עם עורכי דין שאמרו לנו על זה אנתו לא מוכנים לדבר, אסור לנו לשמוע על זה. אמרנו להם, אתה לא יכול לעבוד מה, אם אתה לא נכנס למעטלות לעשות שבבילי משה, בלי לקבל תשלום. "אז אני לא מבין למה כולנו נהרמם מה, והם לא מבנים מה אנתו רוצים מהם, ומה אנתו באים אליהם בטענות, שמישהו לא משהו למישהו שבבילי שיעשה משהו. זה שורש הבעיה."
- אתה חשבת מעם שמדובר בנול של אדמות מערבים?
"קודם כל הבין שאנתו לא מדברים אל אדמות טרשים, שאפשר היה להכריז עליהן כעל אדמות מדינה, אבל אמרו לנו שרוצים שקט בשטח, אז במקום שאנתו נפקיע אתם חשקיעו ותקנו."
"ההשקעה בקרקע הייתה שולית. אם אתה מוכן לשים 70,000 דולר על וילה, חשש עוד אלפים ותקנה את הקרקע. למה לנו לעורר ועם עם הפקעוזה? לכן, קנינו את הטרשים האלה שגם הערבים לא היו בטוחים למי הם שייכים בדיוק. תראה, בשלב מסוים אחמד הוכיח לי שזה שטח שלו, שהוא באמת אחמד, ושארין לו יותר אחים ואחיות, או שהוא קנה את החלק מהם.
"אז יכול להיות שהוא סידר מישהו מבני משפחתו - ועל זה אני אמר, שאני לא צריך להיות יותר צריך מהאפיפור. להיכנס לסי- סור עד כדי כך זה לאו אני משחק ביהודה ושומרון לפי הכללים שנהוגים ביהודה ושומ- רון."
- אבל, לא נקטת בצעדים כדי לוודא שהאיש שמוכר הוא הבעלים?
"עשינו הכל כדי לוודא שאנתו לא קונים אורזי בשמים. שיחמנו פעולה עם השלטונות. הלבנו למינהל ובקישור לבדוק לנו אם אחמד זה אחמד, ואם המוכתר שחתם הוא באמת המוכתר שחתם.
"תראה, לפני מלחמת שלום הגליל לא היו בכלל עסקאות ישירות עם ערבים. שום ערבי לא היה מוכן לקחת סיכון על מעשה שהוא עכירה שרינה מוות על פי חוק הירדני. למכור קרקע ליהודי זו עבירה שרינה מוות. והיו בשטח מספיק עיניים שדבקו מי מוכר מה. לכן נקטנו למחוזים. זה שהם לא סליח שכולה תכלה זה בדור.
"גם היושע חנקין קנה אדמות, וגם מי שמכרו לו לא היו סליח שכולה תכלה. ערבים שהם סליח כואת לא מוכרים קרקע ליהודים. אז הם מכרו לנו פעם ביצות, ועכשיו הם מכרו לנו טרשים, אדמות שממילא לא מעבירים, ואם באים כמה יהודים טפשים ומכנים לשלם זהב על שלבים, שאף שנה לא עיבדו, ואף שנה לא עיבדו, אז למה לאו הם רצו למכור, אבל הם מתוך."
- כשעלית עם הבולדור על הקרקע, היו עקבות?
"הרגע הזה של תמישת החוקה היה מבחן הבעלות הטוב ביותר. בכל מקום שקנינו, ברצו שבאו הבולדורים היו באים בעלי הקרקע שמכרו ונודחים בקול קולות, כדי שכולם יושמו את מחאמם. הם היו חייבים לצרור. אף אחד לא שוב מחמת לטקטורים אבל הם צרור. זה היה משחק כזה.
"מה היינו עושים היינו קוראים למשמר הבטל, ואז היו אומרים להם בבקשה, לא מסיפק לעצוק, אתם אומרים שזה שלכם, תוכיתו, איפה הניירות, איפה המפה. אף אחד לא הביא מפה. אלא מה, היה טופס סטנדרטי של המשרד שלהם נגד מיתח אדמות ליהודי. וגם הם היו ממלאים תלונות שכולם דיוקא יצאו, התקלה הזאת והוא."
- לא ידעת אף פעם מחאמה שלא הייתה הגנה?
"אף אחד עולה על שטח ריש צעקות. זה אף פעם לא כל השטח. אי אפשר לגנוב את כל השטח. יכול להיות שבעברית קצת את הגבול של השכן, והוא צועק, אז במקום 800 דונם, של רק 600 דונם. אבל אחר כך זה היה קשה. לבעלי הערבי, שטעו שחורר להקנות. אם היו באים בני משפחה ואומרים, כן תחמתי לא תחמתי, לא הלכתי לבדוק. בכל מקרה, בשלב הזה לא כל הכסף היה ממשקע."
- בוא נדבר על הקווים. למי היית מוכר את החלקות? בממה?
"לא הלבנו על מירסום. הלבנו על אנשים ממונים. הלבנו על אנשים מהמעמד הבינוני הגבוה. בעלי מקצועות חופשיים שבתוכניהם כספים-היהודים-לא הלבנו

יכולנו היינו ציונים בעסק הזה. אם היילים שלי ישאלו אותי, אבא מה אתה עשית בשביל ארץ ישראל, יש לי תשובה. אבל, אני לא נגד רוח. לא רואה שום פסול ברווח שבא ביודש. "למי הלבנו הלבנו לאנשים שעושים מעם בשטחים טיול לאמריקה, עם האשה והילדים. אמרנו להם את כל האמת. אמרנו להם: אתה מסכן בשלב הראשון רק את עלות הקרקע. אלפיים דולר. בהתחלה, אפילו אף ומשור דולר. לא הבטחנו לאיש ערבות. לא הבטחנו הערת אזהרה בטאבו. אמרנו להם, גניזו שיקרה אסון וקנינו אורזי. הפסדתם אלפיים דולר."
- הם נתנו את הכסף בקלות?
"יהודי, כמה שהוא ציוני, סופר את הכסף עשר פעמים עד שהוא קנה. אנשים האמינו ופחדו, האמינו ופחדו.
"בהתחלה, חשבתי שאם אנשים שמים לי כסף כדי סימן שהם מאמינים לי. אחר כך, גיליתי שהם חשבו אז שהם משחקים בדולרם.

אמרנו להם, נניח שיקרה אסון, ויתברר שקנינו אורזי, אז מה קרה? הפסדתם אלפיים דולר?
ישראל בשטחים שיש בהם כללים אחרים לגמרי. נוצרה מכשלה."
- מה זה עשה לעסקים שלך?
"זה חנק אותי. אני קניתי קרקעות בשטח חם. לפני שבאו כל התקנות האלה, עכשיו, בא דוד לוי וסימן לנו את החיים. בשביל להגיע לנודעת שרים. היה צריך להיזכרים ירשמו את הנכס בטאבו. בשביל זה, הם היו צריכים לצאת לשטח ולוודא את החלקות. "אמרתי להם, בשביל זה אם צריכים את הטאבו הזה. שיכינו מבקר, והוא שיבדוק אם אני קונה 100 דונם ומכור אותם ליוזא איש. "עכשיו, אני עם הליטון בחוץ. יש לי קרקעות. אבל אי אפשר למכר אותן. אי

אשר לעבור איתן עברה מדורי גיהנים. של ריטום. מה שהיה מעם חמש פעולות פשוטות הפך לבכור ביוזקדתי אדיר. "התקנות של 1983, חנקו את היוזים. קנינו עם החקנות הישנות, וחננו לערבי את כל הכסף, ונטאנו על המגרש עם החוקים החרישים. ככה מתחילים הסכספים. לך תם! כיר לאנשים שנתנו לך כסף למה איים אפשר להתחיל לבנות."
- באיזה מקומות הצלחת להגיע לשלב של הקמת ישוב?
"שערי-הקוה, גני-מודיעין, יערים, נירח, אלקנה ו"
- אני חושב שהשנות ה-80 הובו ההוא על הנכבה. השער חלביני. אתה נראה מוחש. דוברת חרבה. דוברת מורד. אני אנסה לתעביר את המסר הזה. מכל מה שאמרת, מה נראה לך המפתח העיקרי?
"אם רוצים לעשות למען ארץ ישראל, אי אפשר לשחק במגרש שלהם עם הכללים שלנו."
- הם משרד המשפטים נכנס לתמונה. ואז אמרו, הנה, אתם רואים, אי אפשר להסתפק בחטיבת חוקה. צריך לרסום בטאבו. אם היה טאבו הכל היה בסדר.
- מה הפועל לך עניין הטאבו?
"אתה צריך בשביל זה וועדה של שלושה ערים שתשק ותרשום. הם מתוך. אחד היה חולה. השני לא יכול היה לבוא. אחר כך, ניטו להתנגד על זה ורצו להקים טאבו בארץ. אבל, התמונה הלכה והסתכסה. מצאו איזה תקנה חורכית שצריך לצאת עם והמכתר לשטח, שם, לפני השכנים, המוכר צריך לסמן את גבולות החלקה.
"הערבים פחדו לצאת ולעמוד שם מייד בשטח העיסקה. אצל פריכים אדמה זה דבר קוש. הם ירצו בדיוק של מי האדמות. זה מוכר ליהודים. כל חשש נהיה קשה כקריעת ים סוף."
- אבל, זה היה טוב למשקיע הקטן והשקעה שלו הייתה מוגוה, מבחינה משפטית, לא?
"למשקיע הקטן כן, אבל לא מבחינה איך ישראל שרצה לשחק על פי הכללים של איך

הם שמרו עלי בשבע עיניים. נתקלתי בחוסר אמון מדרים. היו בטוחים שכל פעם שאני עושה משהו, אני דומק אותם.
"הכסף הראשון היה חמדי שלנו, של היזשים כסף אישי, חסכוניות. לא נותנים את כל הכסף בבת אחת לערבים. נותנים את זה בשלבים עם הצגת הניירות.
"כשיצא"הקוה" רכשנו 480 דונם ב-450,000 דולר. לא הסתרנו מאנשים שנתנו לנו את הכסף שיש סיכון."
- בשלב מסוים, היית מעורב בתביעות משפטיות. חלקן עדיין מתבררות. לא נכנס למפרטים. אני מבקש הסבר רקע.
"לא הסתיו ספק ביודשי האיש, אבל חיו ריגונים על זה שיערו מרכז הכל כעצמם, על

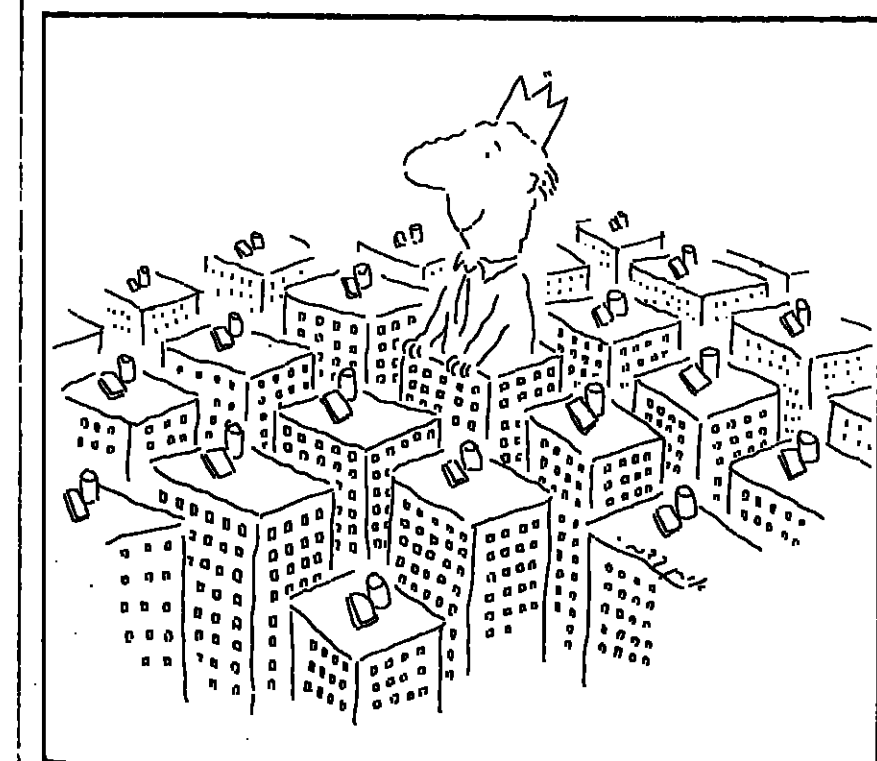
נפגשתי עם אנשים בחוג רעיוני. עלה רעיון לנצל את המצב המשפטי בשטחים

ראשון לציון . בית קברות רב-קומות

הקבלנים הקימו בראשון לציון מובלעת מנטאלית וארכיטקטונית מיוחדת במינה. השבוע, עם קריסת חברת הבנייה קלדין, אולי מתבררת עוצמת הזוועה שעטפה את חלום ההתעשרות, ואת המושג "איכות חיים" • עמוס קינן היה השבת בראשון לציון. הוא עדיין קורא לה רישון

כשנמות יקברו אותנו במגדלי אספמיה

איורים: איתן קדמי

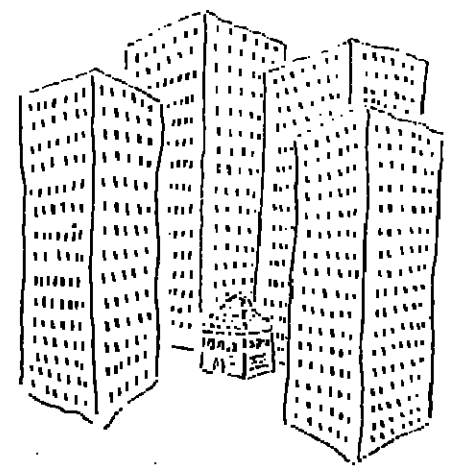

רישון עיר מבערת. מבערת לא יותר, גם לא פחות, ממרבית הערים שניבנו במדינת ישראל. הבעור, כמו הופי, אינו צומח יש מאין. כיצור סביבתי נולד מתוך כיצור חברתי. כיצור חברתי נולד מתוך מבער. רישון, עיר ישראלית מבערת, דומה לחלום הישראלי שהוליד אותה. החלום הישראלי, שמו "מחר של חש בוי" בתרגום לעברית חרישה יותר, להעשר גם מחר מאו, גם בכל מחיר. עוד נשוב אל מה זה, כל מחיר.

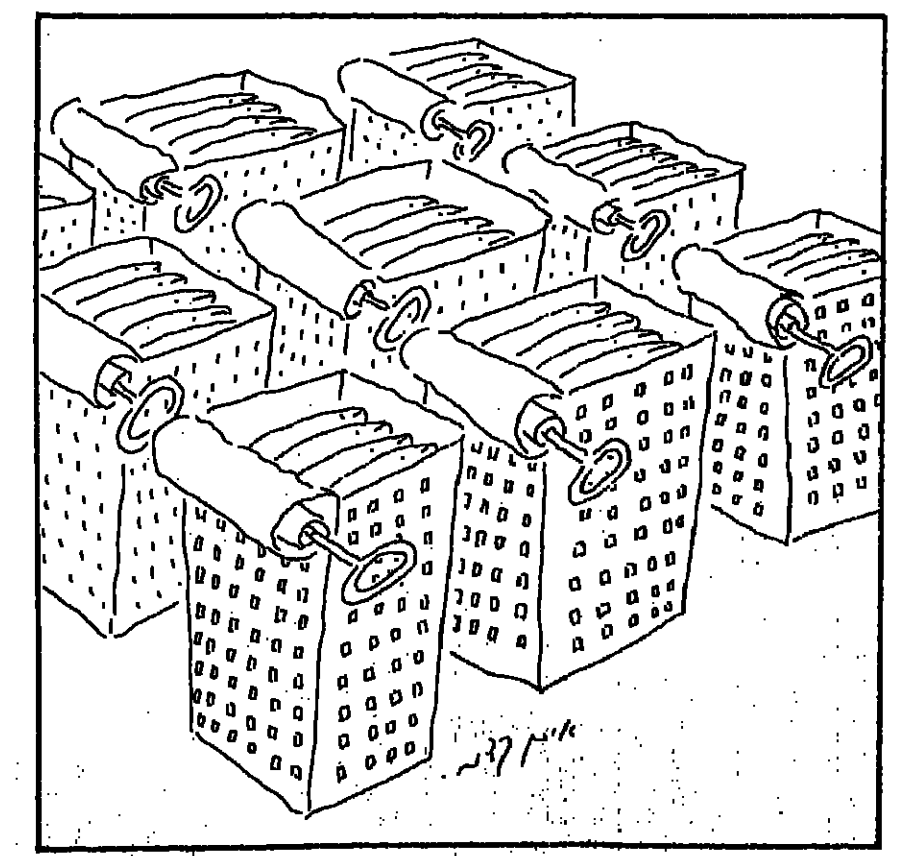
היצבור הישראלי, שהוא עוד, רוצה לגור ברפת נוחה. הקבלנים, הפרטיים או הממשלתיים, מבניסים אותו לרפתות. שם, ברפת, שהיא המנוחה והיא הנחלה, שם אפשר לחלוב את הפרות. משעם לפעם כמובן גם לשחוט אותן. זה מחיר הנוחות של חיי עור.

"בבנייני משה יוגאל גינדי קל לקנות, טוב לחיות" - כך אומרים השלטנים מאירי העינים. המתנססים מאופק אל אופק בגינדילאנד.

"אצלנו ערבות מלאה לכספך" זה השלט מעל יצור משונה הקרוי פרספוליס, שהוא דבורי השלט, "הדובדבן של מואביל אוס" מינולי. שהוא דובדבנה של חברת "קלדין" שוטפת הרגל הפרות שהלכו אל "קלדין" קרוב לוודאי שלא יזכו להגיע אל הרמה המובטחת. כבר עכשיו, שומעים את געיותן המרות מחצר בית המטבחיים.

ומעליהם, מגדל בבל שכולו בתים ספרדיים קטנים באוויר

יום שבת היום, שבת נאה וחמימה בין גשם לגשם. אטמול, ביום ששי, הלכתי לבית החולים "אסף הרופא", לבקר את פסיה ויגורסקי.

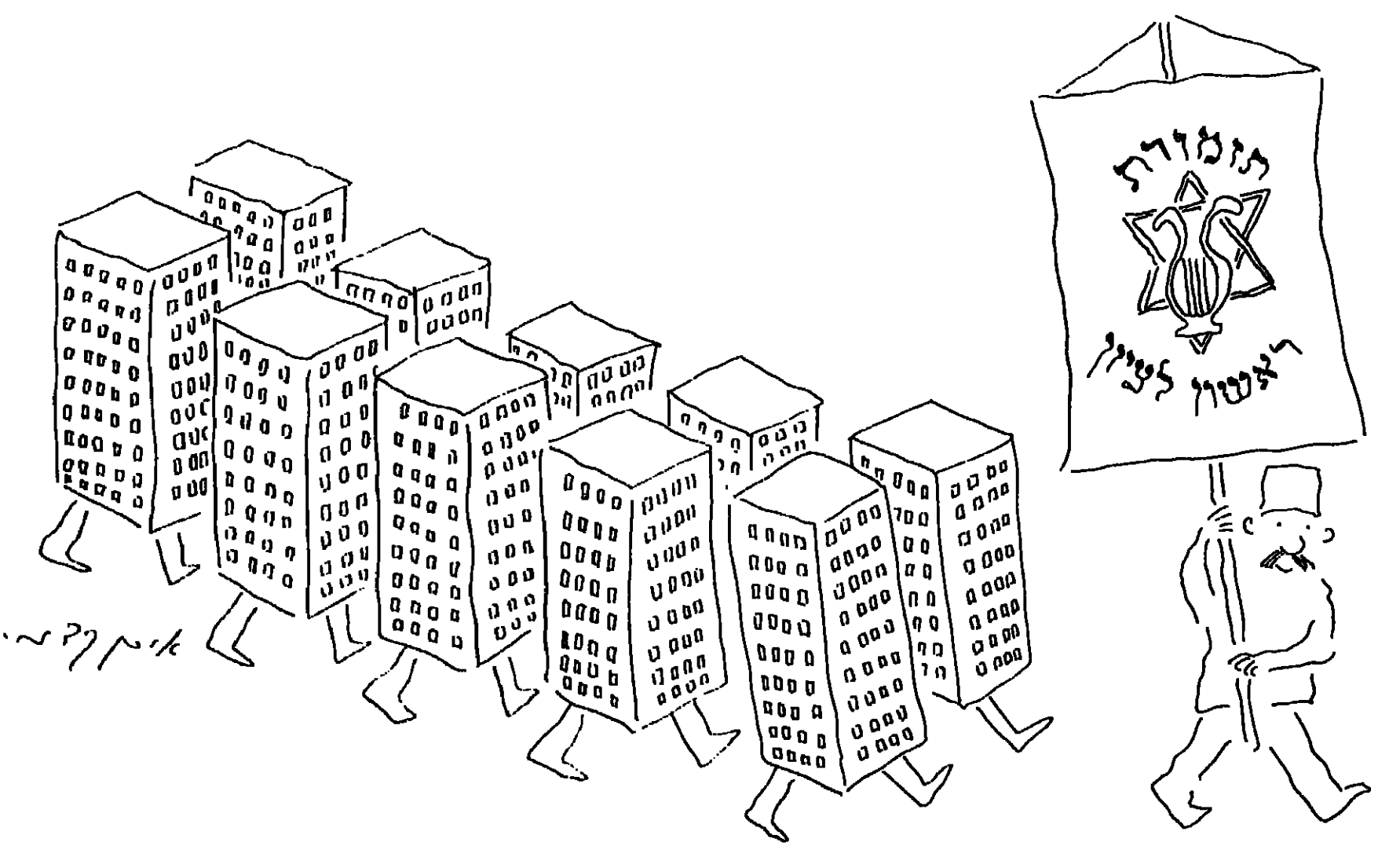
פסיה, בת 96, שוכנת שם לאחר התקף לב. את ההתקף קיבלה לאחר שחזרה מאיסלנד, לבקר את נכדיה. טיסור אישי מרתק שאינו שייך לכאן. בשנת 1893, כדוריה בת 3, ובאה פסיה על ידי הרות לראשון לציון ומאן, שם היא גרה. את הבית שבנו היא ובעלה לאחר נישואיהם. העומד על שני דגמים יקרים מאד בלב רישון, סירבה למכור לקבלנים שצבאו על פיתחה. בית יישן של מושבה, בתוך חצר ישנה של מושבה. מה שהיה עומד בלב העיר, היה פעם איזור הכרמים המרוחק. מי זוכר, פסיה, אשה חכמה וצלולה, עם הומור מפתיע ולחיצת די חזקה מאד. כמעט כמו של גבר צעיר. "להתראות" היא אומרת לו בחיך, מעל מיטה החול של בת 96 ומטיסה: "לפעמים יש ניסים". היא משיקה את כתי' בת ה-6, המחוריה לה נשיקה. 90 שנות ארץ ישראל מפרידות בין השתיים.

שבת חרפית חמימה. אטמול, בדרך לבית החולים, סבכתי בלב העיר. שכעס כולו, דלת ליד דלת, משרדים של מתחכמים וקבי לגים. עד שנדמה לי שאולי כל תושבי העיר הוא, מכירים ידיות האחד לשני. אני לא רוצה להתחיל את היום היפה הזה, בחלום של היום. כי לראות את המרחק ולחשוב קצת פרספקטיבה, אני מתחיל את היום אצל אמנון נחמיאס, בפרדס.

הוא מקבל אותנו תגור בילקוט של קטיף, כמו בגליות הישנות. קטף כבר הבוקר 14 בוקסות. הוא הולך להכין לנו קפה. יעקב נחמיאס. בואו, הוא אומר לי ולחברי מושקה שבא אתי. הוא מוליך אותנו אל חלקת זיתים, נתן בידי שניל זית ומצוה עלי לנטוע עץ זית. הבור כבר מוכן, רק לפרוס את שקית הזיתים העוטף את השתיל, לכסות באדמה, לזרוק בעצלים, עכשיו מושקה נוטע את עץ שלו. בינתיים הקפה מוכן. עם זיתים ירוקים כבר שים שהם זיתים הבית מכבישת הבית. בינתיים הגיעו עוד אורחים. בן זאב, צוציק בן 88, אפילו לא הספיק להיוולד במאה שעברה, מספר לנו איך, בשנת 1908, החזירו בפצרים את תודעת היינות חוצרת "כרמל מורח" ומעשה שהיה כך היה. שרה ברנאר, האל הית, כפי שנקראה, עמדה להופיע בתיאטרון של אלכסנדריה. שכרו סוכני "כרמל מורח" צגלה והעסיק עליה את מיטב היינות של ארץ ישראל. לעגלו שילמו כסף כדי שישגשג במרכבה של שרה ברנאר. למחרת, בעתון "לה בורס אויפטיין", נתון האינטליגנציה האירופית, כל העמוד הראשון היה קודש ל"כרמל מורח".

בן זאב מנצל את העובדה שחנניה גיבש טיוע עוד לא הגיע, ומספר על כלבו של חנניה. מודל קטן הקרוי "מורי". כל זמן שחנניה חנניה כראש העיר, היה מורי נושך כל אורח ששקף על דרכו. ביום שאיבד את כיסאו, קיבל הכלב את גבו וחזר להיות מודל. בן זאב עכשיו מצוייר במסמקטיבה, אני יוצא אל השמש.

קשה לדעת מה מבער ומכאן יותר, הבנוניירות של "שאבילו אספמיה" בית ספרדי קטן שעל גגו בנו עוד בית ספרדי קטן

ומעליהם, מגדל בבל שכולו בתים ספרדיים קטנים באוויר. מין הכלאה משולשת בין מוחם החולה של הקבלנים, הארכיטקטים ורוכשי המפלצת הזאת - או מגדלי הבטון היומריים של אברהם גינדי, או מגדלי הבטון המצויירים והמצועצים של האחים משה ויגאל גינדי.

לקחו כולם ביתם חבל ארץ יפהפה, בסך הכל, צופה אל הים, והסכו אותו לגטו. בסגוריים שלכאורה אינם שייכים לכאן וכאן, על שפת החוף, מאל-עריש עד עכו, אדמת החמרה הנגדית של ארץ ישראל, הטובה שבטוב למסעים. כל האוכלוסיה העירונית הצפונית של ישראל יכלה להתחיל 10 קילומטרים ממורח לק החוף, על שיפולי גבעות הטרשים שממילא אינן ניתנות לעי' בוד. זוהי הבנייה האמיתית לחורבן, איך בצע הקונים ובצע המוכרים חברו להשחית את פני הארץ. עדיין נותרו ברישון 14,000 דונם של אדמה קלילית, אבל זה אבוד. כאן אפשר לסגור את הסגוריים.

מה שהעין רואה כאן, מאופק עד אופק, הוא בית קברות רב-קומות, לחלומות. חלום שקם על חול והנה הוא שוקע בחול.

רישון, חלום של הספקולנט הישראלי, במדינה שהפכה את אורזיה כולם לחיות ספקולנטים. ממפלות מניות הבנקים עד מפר לט הקבלנים, קו ישר המסתיים במפלת רוכשי הדירות שאינו, על אדמה שאינה

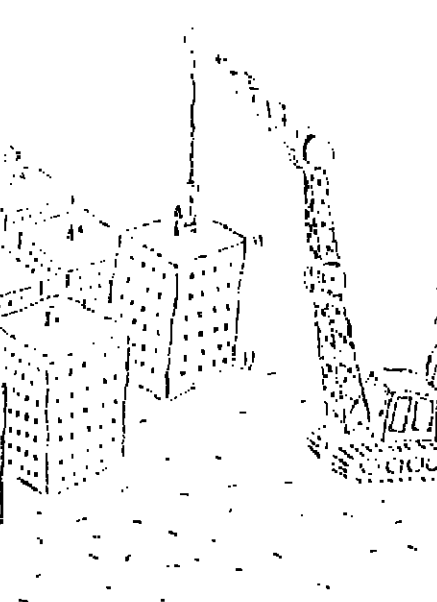
קיימת, בכסף שאיננו ולא היה מעולם, ומה יפה להגדיר את "פראבלו אספמיה" יותר מהציור התלמודי הנפלא של "מגדלים באספי מיה".

אין, ולא היה ולא יהיה, כל קשר בין איכות חיים, ובין התעשרות קלה. איכות חיים אמיתית צומחת מהשילוב שבין האדם והעור, וסביבתו הטבעית. אדם יוצר, סורה ללמוד את סביבתו שכן במנה הוא מוציא את מחייתו, לא מן האוויר. הוא לומד בנסיון של מרחק, מהו הסקום המוגן מרות, מהו חופר הבנייה הנכון לאקלים ולאדמה, יוצר סגנון ההולם בו את אפיו הן את דרישות האקלים, וכן נולדת איכות החיים שהיא ביתו של אדם. אל ארץ נושבת באנו, לא אל מדבר שמיטה. כאן חיו אבותינו. היה לנו ממי ללמוד איך לחיות, איך לגור. הערבים המשיכו את מסורת אבותינו וגם מהם יכולנו ללמוד. אבל הבנייה אינה של אדריכלות. הבנייה היא של חרבות, של יצירת אומה וחברה.

אנחנו חברה החלושה מהגואנרפיה. מלך שה קודם כל מינית, חלושה רוחנית, ועל כן חלושה גם פיזית. אנחנו כולנו, מבני המשלה והכנסת יעד אחרון התושבים, לא יושבים על אדמה. על אוויר אנחנו יושבים. את לחמנו איננו מוציאים מן האדמה, אלא מן האוויר. גשם נדבות מורקף עלינו ללא הרף מהאוויר. מי שאוכל אוויר גם נר באוויר וזה הכל.

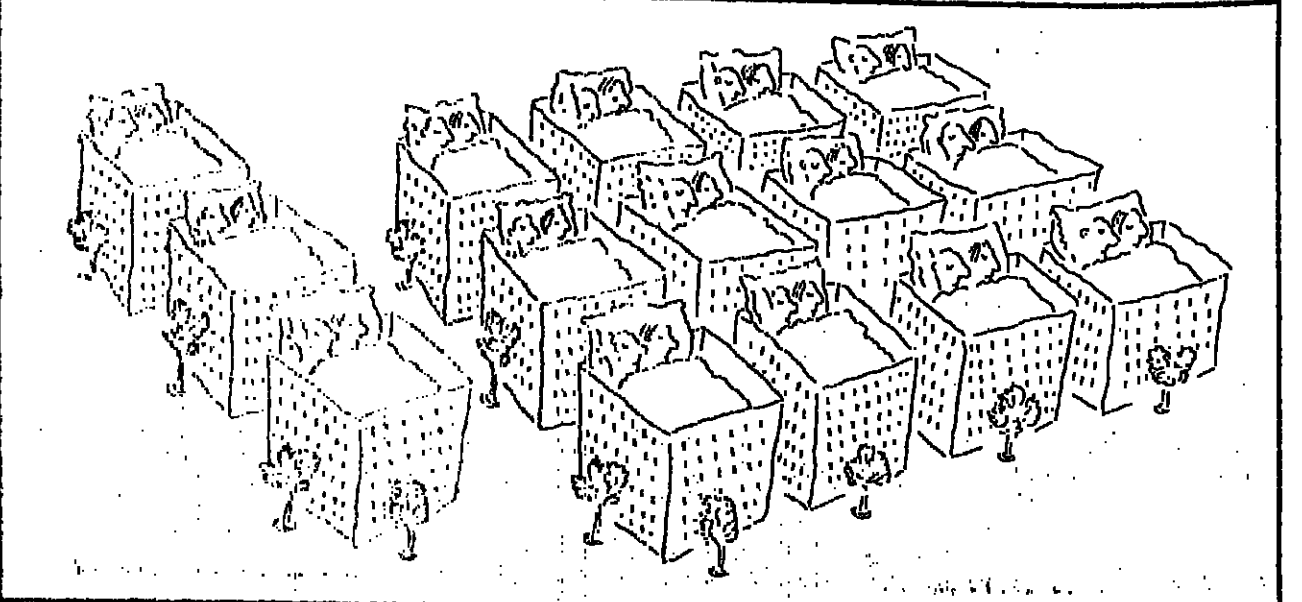
כאשר אתה חי באוויר, הבנק הוא המצנן שלך. אתה נהפך לאספן של נירות חסרי-ערך

כיצור סביבתי נולד מתוך כיצור חברתי. כיצור חברתי נולד מחלום מבעור

הם לא יזכו להגיע אל הרמת המובטחת. כבר עכשיו, שומעים את געיותיהן

בצע הקונים ובצע המוכרים, חברי יחד להשחית את פני הארץ

אם תמצא

מקרר טוב יותר מגלאקסי. קנה אותו.

הוא מגיע אליך ממפעל חדש לחלוטין
שתדיראן הקימה במיוחד.

יש לו עיצוב יפהפה
ותכנון פנים יעיל ביותר,
שלא תמצא בשום מקרר אחר.

יותר מ-35,000 משפחות
 כבר נהנות ממנו בשנה
 הראשונה לשיווקו.

גלאקסי תדיראן

הוא מוכר על ידי חברת "מגלאקסי" אשר
היא חברה ישראלית המייבאת ומפיצה
מקררים ומכשירי חשמל ביתיים.
החברה ממוקמת ברחוב המדע 10, תל אביב.
לפרטים נוספים, אנא פנו למחלקת המכירות.

היום, בכלא האיטלקי, פלאטו שרון
מתלונן על כך שהאוכל אינו כשר. אשתו,
בראיון זה, נוכרת בקבלת שבת, והלכת נרות.
כך או כך, גם חב"ד, הבלתי נמנעת,
משורבבת לסיפור של פלאטו שרון.

למעשה, הסיפור קטן למדי. לפחות

מאת שוש מיימון

תצלום: מיכל היימן

היתה לו רק שעה ביחד.
זו היתה השעה הכי קצרה
בחיים שלי

סביון, אנט פלאטו שרון, בחברת בנה.
הוא לא לקח איתו תכשיטים שלי.
מה יש לו לעשות איתם?

טרנזיט

אנט פלאטו שרון על החיים בצל מעצרו של בעלה

מוגבל. הערימו עליה. הוא מועמד להסגרה
לשלטונות צרפת. הצרפתים מחכים לו כבר
14 שנים. חזיקו במשטרי מוכן. והסגרה בכל
הנראה, תבוצע. האיטלקים אינם יודעים
שאושר להסגיר ירדני לגויים.

אנט פלאטו שרון הגיעה מל השגרירות
האיטלקית, בחברת בנה, אמו של פלאטו, בנו
מנישואיו הראשונים ומעם שוחר מוכתר.
העיתונות כיסתה את האירוע. כרוניקה

המאמר בגין שוחזר בחירות

שטפת, תצלום ויריעה לא נרחבת. הפגנה לא הורחבה, פרטית, לא דרמטית. פלאטו שרון אולי נשפט לתוך הבזיונות הישראלי. הוא נכלל במחמת הדמים שלנו. גינרי, קרקעית, ראס בורקה, דקל, לארנקת, קרלין, אלה ואירועים נוספים האפילו על גורלו של פלאטו שרון.

אולי, והתחושה שפלאטו שרון, אולי מלכתחילה, היה מעין בדיה ישראלית. משהו מאור הימיומים של החיים הישראליים. השבוע, ימלאו חודשים למעצרו. דמותו הולכת ומטשטשת במהירות, בתודעה הצבורית.

אשתו, אנט, נפגשה עם החיים. כלי כל קשר לעלילות בעלה, אנט שרון ראוייה לאותה הערכה לה יוכה אדם הנאבק בגורלו.

אנט שרון, אשה רזה מטיבעה, הורידה בחורשים האחרונים יותר מארבעה קילוגרמים. כלפי חוץ, היא עדיין שומרת על "מאסון" של עשירות מורכבת: מכנסים עור שחורים, סוודר עמום קישקשים מצמר קשמיר, תכשיטי זהב ויהלומים - אמיתיים או לא - מנצנצים למרחוק. איפור מוגזם. כולה אומרת: אני שווה הרבה מאוד כסף.

אם קודם אפשר היה, אולי, למצוא חן מסוים במראה המצועצע שלה, הרי שעכשיו, יש ברונו הזה, משהו מעט חולני, מעין הצטמקות, האישור הכבד לא מצליח לטשטש עיגולים כהים סביב העיניים. עיגולים המעידים על לילות טרופים שינה. הלחיים השקועות מדי, אולי, מסגירות אישיות הנאכלת מכנסים.

השבוע, בבית הקפה, בבריונגוף סנטר - שבעלה, פלאטו, יחד עם הקבלן אריה מילר, חולש עליה - אנט שרון ישיבה וקופה, קטואה, אצבעות דייקן שלובות, כמו שכתוב בספרים, ודירה צרפתיית מתובלת בעברית. כשלא הבנו אותה את השנייה הייתי עונה לה באנגלית, ומליכשה עליה מיבטא צרפתי. ברוב המקרים זה עבר, כשבכל זאת היתה נותקת, מתפשת אחרי מלה מקבילה בעברית. וזה קרה פעמים תכופות, היתה מוכרת באצבעותיה, בתנועה של ווסר שקט. ברבעים אלה, אי אפשר היה שלא לחוש אהדה כלפיה. היתה משהו מעורר רחמים באשה המחוסכסת והמסורקת הזו. אנט שרון, כמו בוכה שנלטה מהיטרינה מנופצת, ונוחקה מהחוס, שער היום, היה מקור החמצן, שהגיע וכיוון והציער אותה. מנסה, אולי, בפעם הראשונה בחייה, לפסוע מסייעת ראשונה, עצמאית, כשהעניינים הנוריות והפחות שלה קרועות לרצועות, מביטות סביבן בפור מוחל בחימומו, מנלול, לחרות, לא רק שאבא פלאטו, הגורל והחוק, איננו - אלא, שרוב האנשים שהקיפו אותה, וידוע יפה לכאן ולכאן ממנו עודה, נעלמו כלם היה, והיא, אצל.

פלאטו שרון, אולי מלכתחילה, היה מעין בדיה ישראלית. משהו מאזור הדימומים

אנט - סינדרלה, לגמרי לגמרי לבד. זה. נגמרה המסכינה והסיד נקלע עם הנעל. "רוח", אני אומרת לה, איך שאנחנו מתיישבות. לא רק אני, היא עונה בחיוך ענממי, גם פלאטו הוריד המישה קילו. אבל תא רוח גם מסיבה אחרת. ער שראיתי אותה, לא ידעתי שהוא לא אוכל כל כך טוב, הוא אוכל רק כשר. ושמ, בבית המדרש של הנונים, מי יודע מה זה כשר או הוא אוכל רק כשר ולחם הוא גם אמר לי שהכומר בא כמעט כל יום לבקר אותו, אבל איך זה עדיין לא היה אצל.

למחרת, הלכתי לרב במילאנו. הוא אמר שזה כהחלט מועד להשאיר ככה יותר ורק בבית סוהר, אצל הנונים, והבטתי לי שיעשה הכל כדי לראות אותו. אבל, מה הוא כבר יכול לעשות? להביא לו פסע או פעמים בשר כשר?

אנט לא התפעלה ברכ. היא פנתה גם לקונסול הישראלי במילאנו. הלה, לרבריה, הקשיב לה באהדה, אבל הורה שאינו יודע מה לעשות. "כי אוכל כשר, זו שאלה שמעולם לא חשבתי עליה".

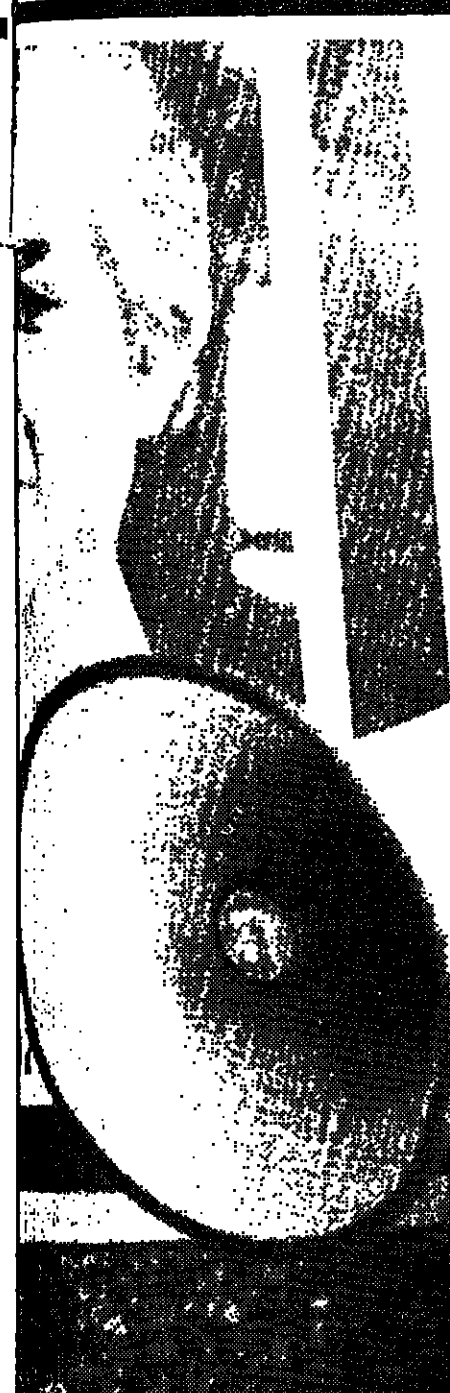
בחדר שיש האחרונים, בווילה הנברווית שלה נסביון, אנט ישינה ומתעוררת עם מילאנו. למתן, כמו סופה, פרצה תעיר מילאנו לחייה, ומהרה את האיוון והשקט שלה, והבטתי את הקערה על מיה. לא עוד סדר יום עמום קושיקשילי, תוכנית אירוח ואירוחות לחברה צרפתית, לא עוד משטרי סרק וחוכים.

היום, היא מתרועע, מבוקר עד הצהר, במסדרים שונים, אצל אנשים שעברו מחשופה אצלה. מתחננת על כעלה, בחרת כל מיני קלס.

יחדיו ורוח בבית מדרש אצל הנונים, זה מוטיב חוזר ונשנה אצל אנט. יש בסיפור הזה

הצטנ מוזר לשיטחים שבסביון. ההצעה שלו לא תעלה על 30% משוויים. חוק הצננל, אנט, כצפוי, מבחינה בונק, בחיך מאלץ, ומתנשא קמעא, היא מבטלת את השמועות. "הוא לקח תכשיטים שלי? מה יש לו לעשות איתם? התכשיטים שלי אצלי בבית. מי אמר כזה דבר? אנשים סתם מברבים. אלו החיים. אוהבים לדבר על פלאטו שרון. הוא כבר רגיל לכל הדיבורים האלה עליו."

אך סגרו עליו לא ברור. ישנן סברות שונות. ברור שניצלו חולשה שלו. אולי חולשה מסיבוליות. פלאטו חפץ בדימוי של מצליחנים. פלאטו סיגל לעצמו דימוי של משורר מרגלים ושל ציד נאצים. מי שחיכך לו את המלכות "תיאם" לו גנישה עם ביאטה קלרספילר, ציידת הנאצים-פלאטו נתפס כחכם. שיתוף פעולה עם קלרספילר היה מרומם את פלאטו, מענין לו לגיטימציה בעיני חוגים הנחשבים בעיניו.

המאמר בגין שוחזר בחירות

הוא יודע, אבל לא מבין מה בדיוק קורה. הוא רק בן 7. הוא יודע שלאבא יש בעיות. ברור שהוא שואל מתי אבא יחזור. הם מאוד קשורים. הילד היה היחיד שיכול להפריע לו באמצע ישיבה או עסק חשוב. היום, אבי הילד כותבים לו כל יום. וגם הוא כותב אלינו כל יום.

מה את בורכת לו?

אני מספרת לו מה שקורה מהבוקר עד הלילה. הילד גם מצייץ לו ציורים. ככה הוא לפחות מרגיש שהמשפחה איתו. מה שכן, הקשר בינו מאוד התחזק בעקבות המשבר הזה.

במה זה מתבטא?

במלים שהוא כותב לי. במנישה שהיתה לנו. בכל מלי דברים קטנים. תמיד אהבתי את בעלי, והוא אותי. אנתנו כבר 20 שנה ביחד. זו לא אהבה של יום אחד, אני מרגישה שבמשך הזמן האהבה שלנו הולכת והעמיקה.

המאמר בגין שוחזר בחירות

אך, איך זה להיות בלי פלאטו מחשבות מתרועעות בראש. לפעמים, ולפעמים, רעות, שחם וחלילה יוסגר לצופת כל ערב שבת, אני מדליקה נרות ומתפללת, ומה אני כבר יכולה לבקש? שבעלי יחזור הביתה.

המאמר בגין שוחזר בחירות

הוא יודע, אבל לא מבין מה בדיוק קורה. הוא רק בן 7. הוא יודע שלאבא יש בעיות. ברור שהוא שואל מתי אבא יחזור. הם מאוד קשורים. הילד היה היחיד שיכול להפריע לו באמצע ישיבה או עסק חשוב. היום, אבי הילד כותבים לו כל יום. וגם הוא כותב אלינו כל יום.

המאמר בגין שוחזר בחירות

בצורתית יש משפט יפה בעלי זה חצי מבני. או עכשיו, חצי שלי חסר. אבל, אני שומרת על אופטימיות. אני רגילה לחכות לו. היכיתי לו שבע שנים עד שנישאנו.

שבע שנים זה הרבה זמן. בשאובים, אני מרגישים איך הזמן שובר.

איך היתה הפגישה ביניכם בכלא במילאנו?

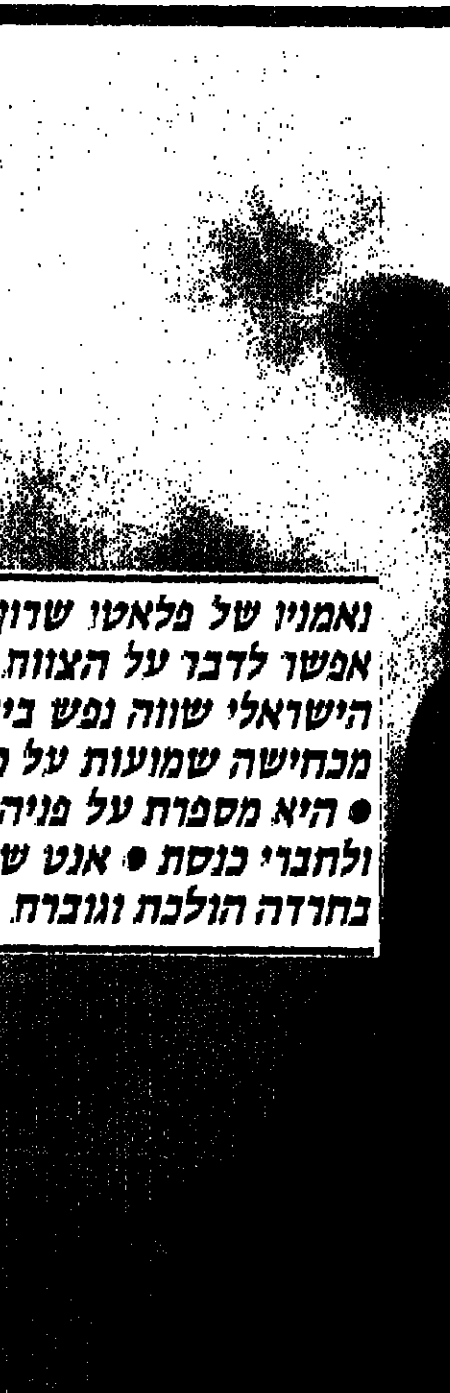
מאד מרגשת. לא ידעתי איך להיכנס: חצי אולי, חצי אולי בחורה, והייתי מאד מאושרת לגעת בו, לראות אותו, לדבר איתו. היתה לנו רק שעה לביקור. הוא רצה שמייד אחת לי. רצה. השעה הזו היתה חשקה וחי כצדק רב. רצה. השאלה הראשונה שלו היתה איך הילד, איך אני מרגישה, ואיך אני מקבלת את זה. במסע שאני אריני אותו, הוא הרגיע אותי.

לפרטי פרטים. בפעמים הקודמות שטסנו הדרך. דעו שהוא יוצא את הארץ, אולם לא תפסו אותו. כדי ליצור אצלו אשליה שהוא בטוח. ואמת, פלאטו, שטס כבר קודם והאשליה לא קרה לו. הרגיש ביטחון, ובכל כמ שטסנו לו.

במסדרו של פלאטו, בבריונגוף סנטר, האוירה קשה. מכל ערה התנפים הפרוטים שהקיפו אותו, נותר קומץ מרכזית, בתו מניסיון הראשונים. נברת הילדה נולדו, ועודו האיש, וני צפיר. הבניין שהקים פלאטו תולה באוויר. עם זאת, ניתן עדיין להתייחס לאנשי פלאטו שרון במסגרים של איוון של צות.

אני פלאטו טוענים, שהשלפונות הישראלים נחש כאן היטב. לרעם, סמיכות האירועים בין ביקור שמעך פרס בצרפת ומעצרו של פלאטו אומרת דרשני.

אני פלאטו מזריקים אוויר מסגות

המאמר בגין שוחזר בחירות

אח עבדו עליו קיימות ויקסאות אחדות. יתכן שהשלטונות הישראליים סייגו בכך

נולדו. אני לא מכיר את פלאטו, אבל נרחמתי לפעולה כי מזכירי אותי שיתם כך עוצרים אותו בישראל.

הוועד אירגן הפגנה מול שגרירות איטליה. בעיתונות דיווח על 10 איש. להערכת גורל, הוא 50. כך או כך, המספרים מעליבים. נולדו שכל נכתבים אל שטענון פרס, אל שר המשפטים, משה נסים, ואל השגריר האיטלקי. הוא שט בתאים של כל חברי הכנסת פנייה אישית. מאה לא אחת התקבלה חשונה.

גם מאריה מילר, שותפו של פלאטו בבריונגוף סנטר, לא שמעו דבר. הם לא פנו אליו, והוא לא התקשר. לפי מה שנראה, אנט נשארה לבד.

אנט, יש פלאטו השקעות איך הוא נתפס?

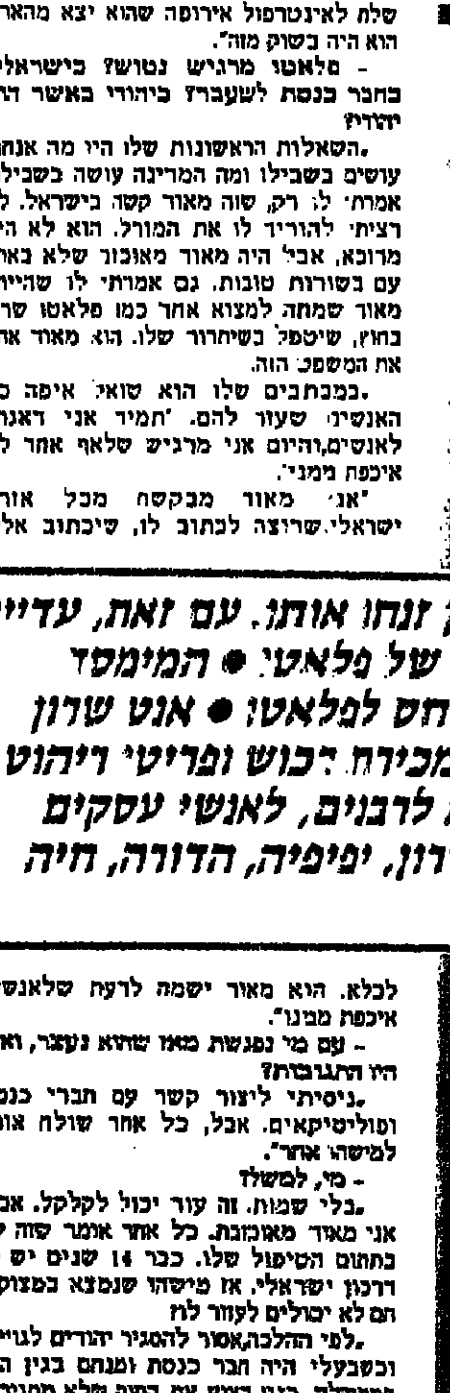
פלאטו סיפר לי, שכשעצרו אותו, הוא ביקש לראות על מה הוא נעצר. בסלוק, שהיה לו, היה כתוב שאינטרפול ישראל שלח לאינטרפול אירופה שהוא יצא מארץ. הוא היה בשוק מזה.

פלאטו מרגיש נחוש? בישראלית במהר כנסת לשעבר? ביהודי באשר הוא יהודי?

השאלות הראשונות שלו היו מה אנתנו עושים בשבילי ומה המדינה עושה בשבילי? אמרתי לו, רק, שזה מאוד קשה בישראל. לא רציתי להוריד לו את המורל. הוא לא היה מרוכז, אבל היה מאוד מאוכזב שלא באתי עם כשורת טונות. גם אמרתי לו שחייתי מאוד שמחה למצוא אחד כמו פלאטו שרון בחוץ, שיטפס בשחרור שלו. הוא מאוד אהב את המושב הזה.

במכתבים שלו הוא שואל איפה כל האנשים שעוד להם. "תמיד אני דאגתי לאנשים, והיום אני מרגיש שלא אחת לא איכתי מיני".

"אני מאוד מבקשה מכל אורח ישראלי שריצה לכתוב לו, שיכתוב אליו

המאמר בגין שוחזר בחירות

ואמוני של פלאטו שרון זנחו אותו. עם זאת, עדיין אפשר לדבר על הצווה של פלאטו • המימסד הישראלי שווה נפש ביחס לפלאטו • אנט שרון מכחישה שמועות על מכירה רכוש ופריטי ריהוט • היא מספרת על מיה לרבוים, לאנשי עסקים ולחברי כנסת • אנט שרון, יפיה, הדורה, חיה בחדרה הולכת וגוברת

לפני 12 שנים, ז'אק קטמור יצא את ישראל לאמסטרדאם. הוא השאיר אחריו, בישראל, סרט קולנוע, סרטי טלוויזיה, וכן, השאיר של גורו, ושל נביא סמים מקומי. • החודש, יוסף מונדי, מחזאי, פגש באמסטרדאם את קטמור, ואת אשתו, אן טוכמאיי, מי שהיתה בשנות ה-60, דוגמנית ונערת כסית יפפיה • קטמור, משוקע בקוקאין, עדיין דבק במושגים של שנות ה-60. אן טוכמאיי עוברת חוויות חריגות, וביניהן השתתפות בטכסים לכאורה מיסטיים •

נוסטלגיה משוחזרת

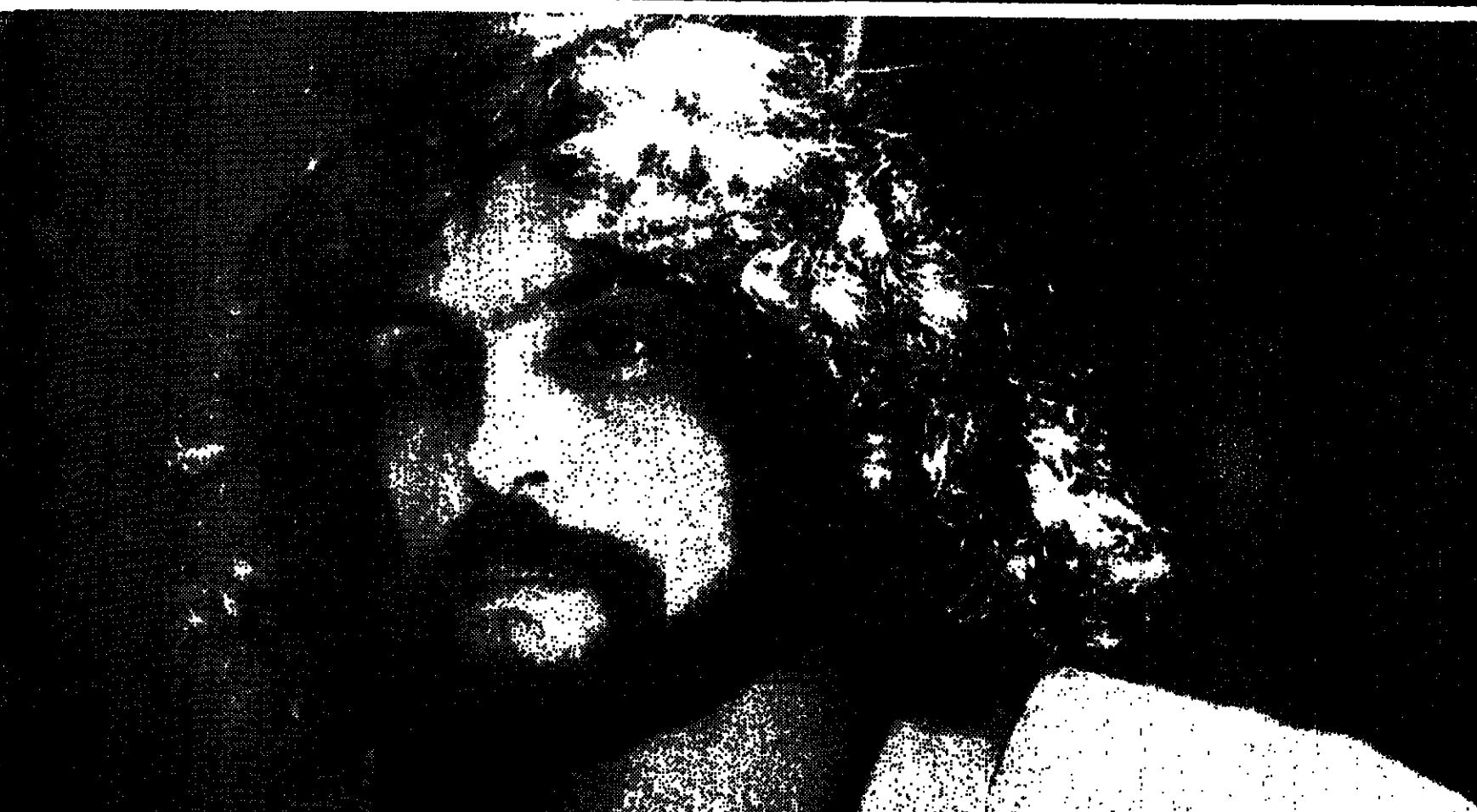
מאת יוסף מונדי, אמסטרדאם

למעשה, הפך קטמור, באותם הימים, כמעט בעל כורחו לגורו. נהרד אליו חמהנים, אינטלקטואלים וסוחרים כבדים שחיפשו הצד קוץ להמשך קיומם הפיזי על פני האדמה הזאת.

קטמור וחבריו ייסדו את הקבוצה המכונה "העין השלישית". באותה עת, שבתי שוב לגרפת וניתקתי כל מעט עם קטמור וחבריו. השם הזה, "העין השלישית", נראה בעיני שטחי עד להחריץ. שם המקורין פילוסופיה היפית בדרוש. לכל המעוניינים, "העין השלישית" הוא מושג טיבטני, הטוען שלכל אדם יש עין שלישית, שדרכה אפשר למעט את האור (ההילה) של הווה, ולחדור לישות המטפיזית של כל אחד מאיתנו.

כששבתי ארצה בשנת 1974, התפוצצה "העין השלישית" לרסיסים - וז'אק קטמור, ביחד עם אשתו החדשה אן טוכמאיי, נסעו להולנד, ומאז הם חיים בעיר אלף התעלות, האנשים שהיו קשורים לחברת "העין השלישית" חשים עד היום בקשר עמוק מאוד ביניהם. הם עדיין משתמשים באותה מערכת מושגים ובאותה חשיבה.

ז'אק קטמור בחיים

ז'אק קטמור, 1972, תל אביב. דירתו התל אביבית היתה מרכז חברתי. חמין היו אחד מעיסוקיו העיקריים של קטמור. יש לו תיאוריה בעניין

הצתי לאמסטרדם מסיבות אישיות. אותה, לא היה עולה ברעתי לשוב לציר הוות, בה ביקרתי לפני עשרים שנה. בוכרתי הייתה חרוטה עיר עליונה, דגי הרינג, תיבות נגינה, בירה מצר יינת, ואף על פי כן - עיר קרתנית. אפילו תל אביב נראתה לי אז יותר מעניינת. ביקרתי הקדם כהולנד היה בחודש מאי, הפעם, הגעתי לכאן באמצע נובמבר. האמת היא, שמכת הקור הראשונה נחתה עלי עוד בפאריז, כשעברתי מעשרים וחמש מעלות פלוס תל אביביות לסינוס שלוש הפריזיות. הורגשתי כאילו הייתי מתהלך בחור פריזיזר, אינסופי. כעבור כמה ימים במריג'ידר, נסעתי לצידם של איסמס, רמברנדט, שפינוזה, פרנץ האלץ והמלכה הנוכחית. להפתעתי, המפגש הראשון היה כאן אסמ מע-לוח, כך שלעומת מאריו הרגשתי פתאום כמו כאפריקה.

כבר כעבור היאשון, הלכתי לבקר את ז'אק קטמור, הגי ברובע היהודי העתיק, לא רחוק מכיכר דאז הסטורסט.

בסרם אדבר על התורה של "העין השלישית", שלי אושית לא היה כל קשר עמה אקסה להרוב את הדיבור על ז'אק קטמור

ז'אק קטמור. קיצור שנות ה-60 הישראליות. אמסטרדאם, תל אביב. קוקאין כצורת קיום

לדעתי, התרומה של הקבוצה הזו הצטמצמה לתוספת "צבע" לשנות ה-60, ולמבנה התרבותית שלאחר מלחמת ששת הימים. שכינסתי מאד מכשורת, וכיום היה בתודו עם בעלה, חורה יהודית ששמה אדר עשה, ועדו רבים אחרים וטובים.

יש להזכיר לקוראי העיתון, שלאחר מלח ששתי הימים נשטפה הארץ בגל אויר של חשיש, לפתח, הכוללת נפרצו ועישון החי חשיש. הפך, באותם ימים, כמעט לגיטימי. ז'אק קטמור, שזיהה עצמו כעיון, מנה למריה של הקולנוע. מה שהפתיע אותי, הייתה ההלכה והסרת המעצורים לעישון החשיש. לגרות שלא פעם נמשכתי לביצים, אני מודה שהייתי ואשאר סובב בכל מה שקשור בעניין הזה ששמו סמים. זאת גם הסיבה להסתייגותי מהחבורה, שהסתובבה בביתו של קטמור. לא מצאתי בה עניין חיובי או שלילי.

אומנם, בסקי, איקא ישראל, היום הרב ז'אק קטמור, ברגוני להרוב, בכמה שורות על העיר אמסטרדם ביםים אלה. לדעתי, למרות היפוי החיצוני הארכיטקטוני (הבתיים השונים, התעלות) אמסטרדם היא לא יותר מ"בור של שטי". מה שעורר את בחילתי הוא הנוכח שלטון הסמים חוגג כאן את מדרגו. בכל מקום ניתן לקנות חשיש ומריג'ידר מכלי ששורת או פקח עירוני ישיים לב לקן. גרוע מזה, הקוקאין ירש את הסמים האחרים. מי שמחשיב עצמו, "מסניח" שורות על גבי שורות, מבוקר עד ערב, כמו אדל מלוב של עולמו גם בנייריק יש סמים, אבל מלבד הסמים קיימת שם אנרגיה אדירה, המפרצת כמו סופת הוריקאן וגוררת כל את החי בעיר.

באמסטרדם אין אנרגיה. אנשים מתהלכים כמו פרות הוריקאן, בשלוחה גמורה והמסלולים מגלגלים עצמם בכל מקום.

לאמסטרדם באות קבוצות מכל אירופה, ואפילו מאמריקה, כדי לעשן את החשיש, הנמצא בהישג יד של כל אחד. זו הסיבה לכך, שהעיר הפכה למרכז הסחר בסמים.

הגעתי לפנות ערב לדירתו של קטמור. צלצלתי למטה. אן טוכמאיי ראתה אותי ומרצה בצלחת שמחה. עליתי במדרגות ההולנדיות, הבלתי נסבלות, ומצאתי עצמי ב"לופט", שהוכר לי אדירה נידיריקית טיפוסית.

מי שזוכר את אן, כמני, כאחת הנערות היפות ביותר שהסתובבו ברחוב דיונגוף, יפתע מאוד מהופעתה העכשווית. כאילו בכוונה, אן מחקה מעל עצמה כל סממן של יופי חיצוני - והצופה בה (מוכן שמדובר בהיבט אישי בלבד) יווכח שלפניו אשה, העוסקת את גופה בעור כמעט סכיואדי (נער בעל רגישות בבהה ומוקצנת).

הבית היה מלא בכל מיני אנשים, נערות הולנדיות וגרמניות, בחור אנגלי, וכן כמה ישראלים. עד מהרה נשלפו מאי שם בקבוקי בירה נפלאים, וכעבור שעה או שתיים הופיע ז'אק קטמור, שלא ראיתייו זה 12 שנה.

תגובתו הצחיקה אותי. ואמרתי לו הבט ז'אק, אחת אומנם אוהב את המיסר הישראלי, אבל עליך להבין, שזמננו כמו שלך לא תוכל היום לחיות אפילו חמש דקות בחל"א. ראשית, "הסנפח" הקוקאין היא חלק בלתי נפרד מחיי הנוכחים. שנית, אומנם אתה נשוי, אבל במוסד המשפחה אתה רואה רק קשר של אהבה רוחנית שאינו דורש מך להביא צאצאים לעולם הזה. בארץ, חובל בעקום, מבוקר עד ערב, את אהבתך למולדת - אך אם תנהל אורח חיים כפי שאנחנו מנהל באמסטרדם, אותו מיסר שאנחנו אוהב, יעשה ממך קצוות. הסכים לראיין בשני תנאים: ראשית, בשום פנים ואופן לא הסכים שאר שום את דבריו, אלא דרש בחוקף שקליט את השיחה. שנית, הוא סרב לענות כמראוי, ואילו אחי להתווכח עמו ודבר שלא היה לי

העוד של אן טוכמאיי כמעט סכיואדי. ממשכים לגלגל את החבית האישית

תגובתו הצחיקה אותי. ואמרתי לו הבט ז'אק, אחת אומנם אוהב את המיסר הישראלי, אבל עליך להבין, שזמננו כמו שלך לא תוכל היום לחיות אפילו חמש דקות בחל"א. ראשית, "הסנפח" הקוקאין היא חלק בלתי נפרד מחיי הנוכחים. שנית, אומנם אתה נשוי, אבל במוסד המשפחה אתה רואה רק קשר של אהבה רוחנית שאינו דורש מך להביא צאצאים לעולם הזה. בארץ, חובל בעקום, מבוקר עד ערב, את אהבתך למולדת - אך אם תנהל אורח חיים כפי שאנחנו מנהל באמסטרדם, אותו מיסר שאנחנו אוהב, יעשה ממך קצוות. הסכים לראיין בשני תנאים: ראשית, בשום פנים ואופן לא הסכים שאר שום את דבריו, אלא דרש בחוקף שקליט את השיחה. שנית, הוא סרב לענות כמראוי, ואילו אחי להתווכח עמו ודבר שלא היה לי

חוק, עוד זמננו נפוליאון, האוסר על בני-אדם לקשקש על הקירות. הכל החליל באירופה ושב לאירופה.

האם יש לי יחס ארוטי אל האשה השתגעתי? מה ארוטיז אינו מלה זו... היחס שלי הוא סקסואלי בלבד... ויונים... "את ישראל אהבתי... נפלא שם, בחורתי, מזו האוויר, אדירה מאוד חושנית. יש ריח של סקס ברחוב.

"העין השלישית" אתה שואל... אומנם משפחה עד היום... שייכים לאותה משפחה של אוטוטיוזים. מופיעים. יש לנו משהו של ילד מפגר, לכולנו.

"לא היה בינינו שום קשר מסיפי. למה אתה, מונדי? מנסה כל הזמן להשתמש במילים של אוטוטיוזים. מופיעים. יש לנו משהו של ילד מפגר, לכולנו.

אחרי, מונדי? מנסה כל הזמן להשתמש במילים של אוטוטיוזים. מופיעים. יש לנו משהו של ילד מפגר, לכולנו.

אחרי, מונדי? מנסה כל הזמן להשתמש במילים של אוטוטיוזים. מופיעים. יש לנו משהו של ילד מפגר, לכולנו.

ז'אק קטמור ואן טוכמאיי, 1985, אמסטרדאם. אין לו כלום נגד המיסר הישראלי. קטמור אהב לשרת במילואים. הוא עשה סרטים עבור משרד החוץ. תל אביב עדיין זוכרים אותו כהכעשה המנוחית של בשלה

כל וכל חוקק על בעיות של אמות. בשתי המגישות שניהלנו, לא חל ז'אק מ"הסנפח" קוקאין. אן שהפסיקה להשתמש בסם זה, עמדה מזהב, בהמשך, "אילצתי" אותה להשתתף בסיחה.

הבית הזה מאגשים. הם באו הלכו. הסתדרו, רבו ביניהם התייסו. ז'אק לא לא לרע אתה, לא ישב במנוחה, ולפי דבריו כבר שנה אינו מסוגל לישון. מכיוון שהקוקאין מדי את שנתו, ומאלצו להיות עד רוב הזמן. מכל שיקלית מהקלטה הראשונה בביתו מוגלוג, הקבוס על דבריו של ז'אק קטמור בלבד.

ז'אק קטמור: יאין לי שורשים מני שאני יהודי. אין לי חרבות, ולכן אין לי גם שורשים. החרבות היא עטיפה חיצונית. אני רוצה להיות מעלי אן כל החרבות וזאת כולל החרבות הגרמניות.

"עולותי בקרר, מצרים, ברחוב מאד יפה, שנהגתי לנהל משחקים אינסטנטיים אסתי מסטורס. הוא, ז'אק קטמור, אין לו כלום נגד המיסר הישראלי. הוא אוהב את הארץ, ושמח לעבוד, בזמנו, למען הסגנונות או מלקח ההסברה בעשיית סרטים וקטמורס על ציירים כמו ורצק, ווסל ברנר, גרבו רפי לבאי.

יש בן משהו מן הילד המפגר. לילד הזה יש ראייה יוצרת

יותר מבדורים שפלשו למצרים. הקטמס למעשה את העם המצרי הפתח שהרשד על ידי תולשים הערבים.

למה בחורתי להיות כהולנד ו המנינה הכי ליברלית שאני מכיר. מאן חלטה, חמיר בא הסופרים המרדנים להולנד, כדי להציא ילד מה סטורס.

"אז מה אתה מסיירה. כלנו מסייר. נרסו ונמו כמסוררשק מתחכם. אומנו וחחמים את מרדו המרסום שלנו לקונה המצטצאלי."

אתה שואל. מי הן אותם אנשים שבאו לייעין השלישית? וכבר היינו כלנו עותינים. שיכורים, וכאלה שלוקחים סמים. כמו שהמשרד נדל"א אסר, לא תהיה מה הפך. בוק הזה כילד העירי שהיה משטל אחי. אנשים באו אלינו כדי להענין את הראש בכחצי. אומנו אהבים סקס, אך ורק סקס. משום מה, חורגנו לדבר על היסטוריה הישראלית, וז'אק קטמור תעשיית אחי שנהגתי באופן אינספיל כשתקפתי את הנפשו של גולדה בשנות השבעים. לא יכולתי להתאפק

הערה: המחירים אינם כוללים היטלים ומסיו

אם אתם שייכים לאלה שחולמים בחורף על ה. קץ, החורף יהיה מושלם לכם שם הצעת "קצירות" וניתוח של טיולים בארצות הרוקוק, קסמות וסמולות שמם אהובי על הים שניבים מומים לספרי השמות הטבע הגדולות שבקיה אהובי הרפתקאות מומים לטיל אורח ב" קצות תכלי" בעונת ובתיה האש שבאונטה: זהו הקנה בקנה ברי שבבלי"א. התרבות מומים להתפלל מכלאית תכל הגדלים שבמקום זהה שורבים להיות שוב ילדים יכולים לעשות זאת שעלנו שם ידעו

בארצות המולדת
בחרו את ההצעה המאמינה לכם ביותר והכנסו חזרה לאחור
הקצירה והים של חיים
הקצירה וסמולות ותרבות מידע מה אה שוכן הנסיעות שלך.

עבשיו גם אתה יכול
החורא היפה
אל על

עליהם. דיברנו על הישיבה האמריקאית, וכן התגלתה קטמור בעקשן גמור, שאינו מוכן וגם אינו רוצה להודות לתופעה הלתיית של שנות ה-60.

אני אעשה רק מה שמחשקתי, ואתם תאמרו את התקציב עבורי על מריוויץ לחוד, מריוויץ מסרים מריוויץ אחר בידע".

עזבתי את דירתם, וטלתי ברובות אסטמטור, וסיתי לשלוח לעצמי את הקופה שלאחר מלחמת ששה ימים, עד שנת 1972.

אני ספק שתלשיבי רבאה אתר. אולי קטמור צדק שהייתוהם הם עד הנהוג. ונודע, כל התוסס, המעניין והתמקסס עצלם מרובותיות של תלשיב.

אני צדקני אצל מכהב כאן, ואתם לא יודעת הללית. אותו חכם אנשי, שסיבות מטרותיהם אצל פרי רייער על הגג.

אולי אצל דאק קטמור ברובות דיונון, ככה, אנשים עיטו חוש, וכאורי הורגון יום של תביסלס, "לויס בשים" עם הידלס.

אבל, עיין כותל לפגוש "בשים" את הורגון, ריביתיון" את יונתן רשוס, ובסמי מסימסות מטרותיהם אצל אברהם שלונסקי.

הכל ידוע, ובמקומם אצל הירוקות גדולה, נביכות חקמה, המטסס האדיקלין.

ז"אק קטמור, אחרון המוהיקנים של דיזנגוף, מדבר עברית באמסטרדאם, קשוב לישראל, חסר את הארץ • הוא מוצא מיקלט בהולנד, בליברליות ובאדישות ההולנדית • אן טוכמאייר השתתפה בטקסים של "כנסיית השטן" • אנשים בעקבות גורלם הפרטי. לא טרגדיה ישראלית. לא בגידה בחלום הישראלי. הם מעולם לא הלכו בשדות. הם מעולם לא יצאו לחפש אנשים טובים באמצע הדרך

ואמרתיו לו שלוא היה חי בארץ, בתנאים שצד לצדו במלכות, מומן היה גומר בבית סודו, לעצמו ואחבניו למען למינות ישראל. קטמור: ילא נכון היתיי כצאנו ואחבניו ללכת למלצות, ויהי שצביצבן את כל החב" רים שלי. היתיי שירי בחתול למינסד הישראלי, היתיי שם עם ה. עשיתי המון סרטים לעלויות, ועבור משרד החוץ".

א. ואם את אחת אותה כל את את מירת ישראל, למען אחת חי מה, בחלונ? קטמור: ילא חתית שובא לי. היתיי שלי נמצאת בכל לב שן ארבע היתיי, ושיטורו דן כמה רחובות מאכן. את אחת רשאי לוחית בקמור שנוח לו להתחת, בחלונות, אשית, ולתרגיש שלום עם עצמו. מאושר. חיל אביב למשל, שהיה עשן חפצי מציאות, היה כעת בחור בידע שם בעלה. היא חיה שם, מפני שהיה דרך היה, וכך היא מצאה את דרכה אל הארץ המקוה.

"תל אביב היא עיר קטנה, כמו כפר, ואח"כ מרגיש במשפחה. אני אומר להרלי. אני כאן כבר לעצלה מעשר שנה ועדיין לא למדתי את השפה, את כל לפני החיים, שילוי לי דרך החשבון כמה ספרים, סימן שמשלמותו ודעתי נא על קיומי.

- מה הסיפור שלך עם ז'אק, מה קושר ביניהם, מלבד היותכם בעל ואשה מבחינה סורמלית.
אהבה. לי יש תאוריה שכל גבר ואשה הם

- כמו, למשל?
שיחקתי עם נחש. בקיצור, בלעתי אותו ופלטתי אותו דרך איבר-המין. כמו קסם, כשפים.

אן טוכמאיר, סוף שנות ה-60, תל אביב. טוכמאיר היתה ימיינית העיר. השנים בירסמו בה, היא לא חושבת על ילדים. מחשיבה עצמה חצי גבר חצי אשה

מגות הרוח והיאוש הכפרים אחתו מכל
 הן התפועה של "העץ השלישית", למרות
 שר האינומטלי שלה, היתה חיובית,
 תסיסה חלק סמייס של הנוער הקוממלי.
 לך לעניין, והתמזגות היתה קוממית.
 לפני ששמואל אבן אבדס, באני חזקת
 חורן, ואק דוד ליד כ' מיני
 גול, ספרים, ענינים ענינים וירש
 א' כתוב ל' ירשום שלה, ועלי הרוח
 א' מצירת יפה מאת. אבירי א' אבירי
 הדדה של א' כי ירשום הפסיק צפת את
 הרוח המהירן עבלי מלחן הקוממית,
 של דבר הכומית אבירי הרוח שואר
 ג' לעצמן, מירדור את מוחו להחליט.
 ג' אדלר התניע, התניע ואק מ' מ' מ'
 חושק ל' חרז מ' א' רוצה להרוס את
 א' והחשבון תרס' שלו
 מחר, עובית את אבסטרס. היה מאד
 ירדו חותם שלה אבסטרס, לעומת
 ינירוא ע' צנועה, והחושבים אינם
 ירדים כי להבליט את עושרם. אל נשכח
 על עסק עם מרסנטים.
 ירד צרפת הסכיר ל' מוחות חלונות חלונות
 אבסטרס פחותים פחותים, וכל העובר
 בו יכל להצ' כרית חלול, ללא
 א' הצביעות בירסנטים.
 חושק ענין את הכל כי להראות לך שאין
 מ' להחליט.

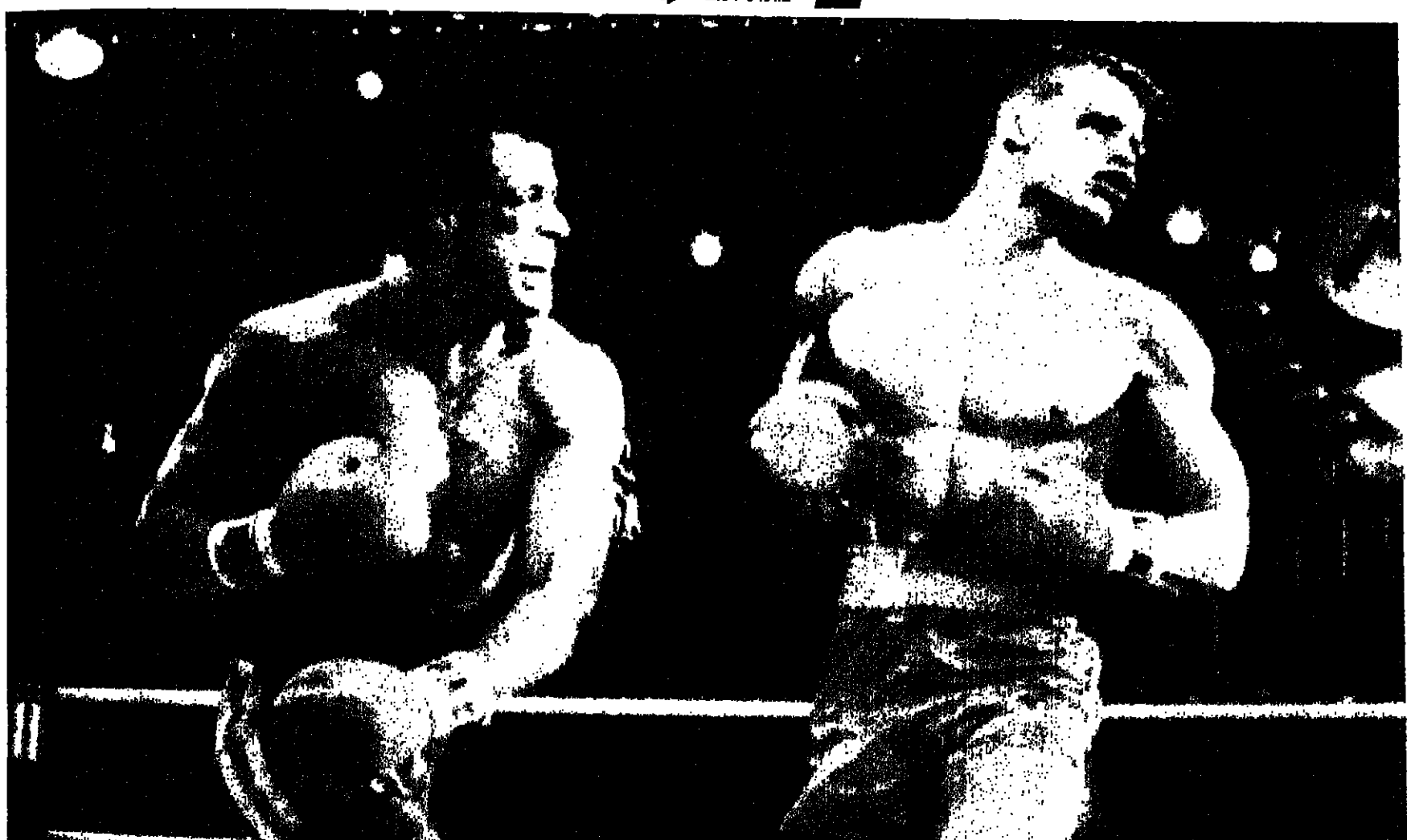
[illegible]

יִבְקֶשׁר לַסִּמָּה, מִנְדֵּי הִיקֶר, גִּירֵדְעוּן אִכּוּ
 אֶת מַלְחֹתָיו, כִּי לַעֲצֵר הִרְבּ אִין עַל פִּנִּי
 מִדְמָה הִזָּאת גִּירֵדְעוּן אִמְרִי, וְאִנִּי שֹׁרָף
 אֶת אֵלֶיךָ.
 וְכַלְמִשְׁתֵּה, אִין חֲסִמְתִּיהָ הַנְּפִישָׁה הָרִאשׁוֹנָה
 אֵין עַם זֶדַק סָמְסוּר וְאִין לְמַחֲרֵת, הַנְּעוּחִי
 יִהְיֶה שׁוֹב, כְּרִילִל, הַלּוּטֹס שֶׁלֹּא הִמָּה
 שִׁימָה, אִין מִבְּזָאת אִין זֶדַק כְּבִידָה, הַחֲלֹמָה
 אִיִּין אֶת אִין לְחֹרֶה, אֲסִמְסוּר אֶת הָרִאִיוֹן
 אִיִּין דְּרִישׁוֹת, כְּפִי שִׁתְּחֵקִים כְּמוֹעֵל
 כְּכֹחַ וְזֶמֶן אִין גִּרָה כִּאֵן כֹּהֲלוּלִין
 אִין מִלְּעֵל מַשְׁפָּר שֵׁנִים.
 אִין וְכִר אֲוֹתָךְ כִּאֲחַת הַנְּשִׁים יִהְיֶה
 שֶׁחֵר שֶׁתִּלְחֹלֵל אִין פֶּסַע חֲרוֹשֶׁת דִּיִּינוּקָא, אִין
 אִין לְהִבְדִּיל, אִין יִתְבַּן שֶׁבִּזְמַן עַם וְיִפִּי מִזֵּי
 אִין אִין יִצְלָח אִין כִּשְׁלוֹרֵה כִּי לְכַסֵּם
 מִבְּזָמַן מַשְׁמָחֶה עֲשִׂירֵה, יִלְדִים, וְכִילִין
 אִין שֶׁאֵת קוֹרָא רִכּוּשׁ, מִשְׁפָּחָת, שׁוֹרֶף
 וְסוֹ – אִינֵם מַנְּעִינֵם אֲחֵי, לִדְרִישׁתִּךְ אִין
 חֵיִם מִסָּר מַנְּעִינֵים, שׁוּם כִּסֵּף וְרִכּוּשׁ לֹא
 יִהְיֶה לִּי אֶת הַזֶּה.
 אִין רַעֲיָל יִלֵּךְ
 אִין אִינִי נִרְאֶה שׁוֹמֵם עַם, אִין צוֹרֵר, לְגִלּוֹל
 אִין אִין יִלְדֵה כְּבִצָּה, וְכִי זֶדַק דְּרִישׁתִּךְ לֹא
 מִבְּזָמַן כִּיִּרְאוּלֹנִי, אֲשֶׁר אֲמֹרֶתֶּה לְהִכָּיִת
 לְעוֹלָם.
 שְׁנֵים עִם גּוֹף שֶׁל אִמָּה, עִם שְׁנֵים
 נִכְכִּים לְהִנִּיחַ, אֲשֶׁר חוֹל כִּיִּי לְלֶחֶם, אִין
 כִּר בְּרִי צִוָּה, אֲשֶׁר אִין אֲנִדְרִיגִינִי.

ם היו שייכים לדיונוגוף שלפני חנויות הגרעינים.
ייתה בהם רענונות. ב'74, העסק התפורר

הרקולס '85

מאת אבי עמיר

סילבסטר סטאלון נאבק עם שלית השטן ממוסקבה. הרעים מובסים והקומוניסטים נוכחים בעליזתה של השיטה המערבית

מבקרי הקולנוע קוטלים אותם, זועקים שהעלילה פרימיטיבית, שזה זבל פאשיסטי ושחבל על הזמן. אבל לסטאלונה דוקי-דאמבו זה לא מפריע

• היום רוצים גיבור "אמיתי", נושא לחיקוי ולהערצה. "פרא אציל", שבכוח שרדיו גובר על הרע • "רוקי 4" יצא בימים אלה למסכים ברחבי ארה"ב. ב-6 הימים הראשונים להקרנתו, גרף 32 מיליון דולר

לחמת העולם השלישית כבר התחללה, וארה"ב ניצחה בה. לא טילים בליסטיים ביניים לא הגיעו ממחפורותיהם המשווריות בבטון וסלרה, ולא שונד. פצצות אטום לא צנחו משה מרלטה המפצה הפעורות לדוחה שבכני המפצצים האסטרטגיים, ומלי שיוט לא הגיעו אל מעל פני הים מכו האוויר הדחוס שהרף אותם מצינורות השיגור של הצוללות הנרעינות. לא, דבר מכל אלה לא אירע. המלחמה הזכרעה, חריזלק, בנות בליינש אימנטי יותר, מתוך יותר ומכרע יותר: ווג אנדוסי של רוקי-דאמבו-סטאלונה, הפטריוט האמריקני הנדול מכולם, שהפיל לקרשים את איוואן רדאגו, נציגה המפלצתי של "קיסרות היש" הקמוניסטית.

כל זה קורה בימים אלה ממש בתיאטרון סטאלון בארה"ב, המקרינים את "רוקי 4" - הפרק החדש, וייתכן גם האחרון, בשילוש הקרש דוקי-דאמבו-סטאלונה. אין זה עניין של מה בכך, אחרי הכל, האם לא כילו כבר את כל תחומיהם של "רוקי 1, 2 ו-3" ועל "דאמבו 1 ו-2"?

מבקרי הקולנוע מודעים את שערותיהם ומיניעים את מוחותיהם, נתפשים אחרי דבריי-לענ שנונים ככל האפשר, להטיח בשילוש הקרש דוקי-דאמבו-סטאלונה. אין זה עניין של מה בכך, אחרי הכל, האם לא כילו כבר את כל תחומיהם של "רוקי 1, 2 ו-3" ועל "דאמבו 1 ו-2"?

בינם לבין עצמם, וחורים למערכת וקסלים וקסלים וקסלים, משוכנעים בצירוקם. אבל אין מי שיצוץ אותם. לפני כמה חודשים, גרף "דאמבו 3" מיליון דולר ב-6 ימי הקרנה הראשונים שלו בארה"ב, ועד כה הבכיר למפיקים לא פחות מ-150 מיליון דולר. זה הרכב כסף, אבל גראה שזה לא יהיה רכב, יחסית למת שקורה בימים אלה.

"רוקי 4", שיצא באחרונה למסכים ב-1,400 בתי קולנוע בארה"ב, הגיע גם הוא במהירות ל-32 מיליון דולר - אבל בתוך 5 הימים הראשונים. עתה, בשבוע הדיהמולר, כבר מקיימים אותו ב-2,200 בתי קולנוע, והם מלאים.

"רבות", המהפכה כבר החלה, ההמונים ברחובות - בואו נרד ונחגיג אותם, אמר מישור במהפכה הצרפתית. מבקרי הקולנוע יכולים להמשיך בניסיונם לחסות את שיטתן המהפכה הרחוב ממלא לא מנחה להם. לרועץ יש את סטאלונה ולסטאלונה יש כבר יותר מ-400 מיליון דולר וחוות "רוקי" לצידי-הדרך - זהו סכום הענק שגרפו מרשו ער כה.

גם הפעם, ברוקי 4, מקבלים ההמונים תמורה מלאה לכסף. תמורת סטאלונה-דוקי הוא בתור סוב, אלוהי-שעבר, הנח על ידי

כמה פעמים אפשר לשוב ולומר, שהעלילה פשוטה ופשוטת ופרימיטיבית וחוזרת על עצמה, שהיא קלושה, שהמשחק נורא, שזה זבל פאשיסטי, ושכלל חבל על הזמן! אין ברירה, טוענים המבקרים, אנחנו צריכים לחזור ולומר את הדברים האלה, עי שיאמינו לנו, והם הולכים עכשיו לבתי-הקולנוע, וזופים ברוקי 4, ומנחכים

לא אלי-קולנוע של מעריצות ואוהדות, אלא אל של ממש, שסוגרים לו

שיצא לקרב, "בשם כל מה שהיננו, ובשם כל מה שיש לנו". רוקי יוצא לבריה"מ, מתאמן בערכות סיביריות, ומתייצב בזירה מול דראגו, הממוטט, רגל ארה"ב על כתפיו, ונושא נאום נרגש בזכות השלום בעולם, לצלילי תשואותיהם של הצופים הקמוניסטיים במוסקבה. אלה נוכחים לרעע בעליזותה של השיטה המערבית על פניו וקמוניסטיים הם מריעים לאמריקני המנצח - אליהם מצטרפים כרוב התלהבות גם הצופים מול מסך הקולנוע.

מדוע, לעזאזל, הוא שוב כל כך מצליח - ושוב, עם סיפור כה פשוט, כסיס, כנאלי, כתני העת והעיתונים כבר הקרישו לשאלה זו עמודים למכביר, כולל ה"ניו יורק"?

הרבה ככל נפט ותאנתו, עד שמגיע הברנש הרע. לא סתם רע, אלא רע מאוד, הדוע בהגלמותיו מתאגרף סובייטי כשם איוואן דראגו, חוצי המדע והביולוגיה והמחשבים הקמוניסטיים. ענק ארם, המתוכנן באמצעים מלאכותיים.

דראגו הוא שלית השטן עלי ארמות: הוא בא לא רק לתבוע את אליפות העולם באיגרוף, אלא גם לספק הוכחה ניצחת לעליונותה של השיטה הסובייטית על-פני המערב השוקע.

לא, רוקי לא רוצה לצאת נגדו. אבל יריבו-הרע מנסה להקריע את הרוקי, ואולי קידי, נענה לאתגר - ומוכה למוות בידי הענק הזועם שוא, כמובן גם סאריט.

זה יותר מדי בשביל רוקי - ויותר מדי גם בשביל הקהל. כשזעם חונק את גרונותיהם של רוקי ושל קהל רוכשי הכרטיסים גם יחד, מודיק רוקי יוצא להשלים צדק הדי דראגו אינו סתם אלוף איגרוף. בניצוחו על יריבו האמריקני בתחרות העברת כלאס וגאס, הוא מנצח את עולם הערכים הכחולים-אדומים-לבנים של רוקי, הילרטיב-אמריקני. לכן הוא נאלי להילחם, כבד, וכלשון אחר, משיין של ריאור קפלינג, המתאר את חזם הקרש של מי

זוהי האדם, בתוך הובה שרדים, גוברת על הטכנולוגיה והמחשבים

אשר בשבוע שעבר העניק לרוקי 4 את כתבת השער שלו. משפט התסריט המלומדים, מצטיינת התמונה הבאה: סטאלונה, בגיבור האמריקני החורג הביתה. לפני 10 שנים, נפל הענק האמריקני שרד על כרכיו ויטאם, ווסרייט, משר כלכלי, הנשיא קרט. אבל הזמן עשה את שלו. הגיעה העת לוקי-קומה, כפי שהראו "רוקי 1", ובקביותו "דאמבו 1", וצאק גרויס, ועתה גם ארינולד שווארצנברג-ב"שמשור".

חבורה זו היא התשובה הנכונה בזמן הנכון. כולם יחד, כשסטאלונה כראש, נותנים לאמריקה את מה שאיר לה עם מוחו של ג'ון וייקין גיבור אמריקני אמיתי, תולדה (המשפט בעמ' 45)

JEAN HENRY

ג'ין הנרי - לגבו הספורטיבי (או למי שרוצה להראות ספורטיבי) אופנה נוחה וקלילה. להראות טוב ולהרגיש טוב.

מבצע לשבועיים בלבד

מחירים מיוחדים רק עד-12.85

לדוגמא:

- חולצות מנהטן במחירי מבצע מ-27,000 ש"י עד 36,000 ש"י
- מכנסי ג'ינס ג'ין הנרי מ-52,600 ש"י רק 42,000 ש"י
- במקום צמד מנהטן מ-69,000 ש"י רק 55,200 ש"י
- במקום סוטר מנהטן או ג'ין הנרי מ-69,000 ש"י רק 49,000 ש"י
- במקום סוודרים מנהטן מ-47,000 ש"י רק 37,600 ש"י

מנהטן - אופנת גברים איכותית ליום יום: לעבודה לעסקים ולשעת הפנאי. לחתלבש כמו שצריך ולשלם רק כמה שצריך מנהטן מכובד!

Manhattan

מנהטן

להשיג ברשת חנויות מנהטן המובחרות לגברים

מנהטן מכובד

שועל

בארצנו נפוץ השועל המצוי, שהוא מין טורף, ממטפחת הכלבים. אומנם יש עוד מין שועל בארץ, והוא השועל המדברי, החי בדרום, אך השועלים הנראים בלילות, רצום בוריות ומטילים כשונבם השער והארץ מיטלטל אנה ואנה במרוצתם, הם בדרך כלל השועלים המצויים. מין הצרים והמחודדים של השועל, על - עינו הקרובות זו לזו ובעלות המבע הער, והעובדה שהוא חיה זחית וחסשנית, מאחד, אולי הם העומדים מאחורי הקביעה האנושית שהשועל "ערום ופיקח מכל חיות השדה".

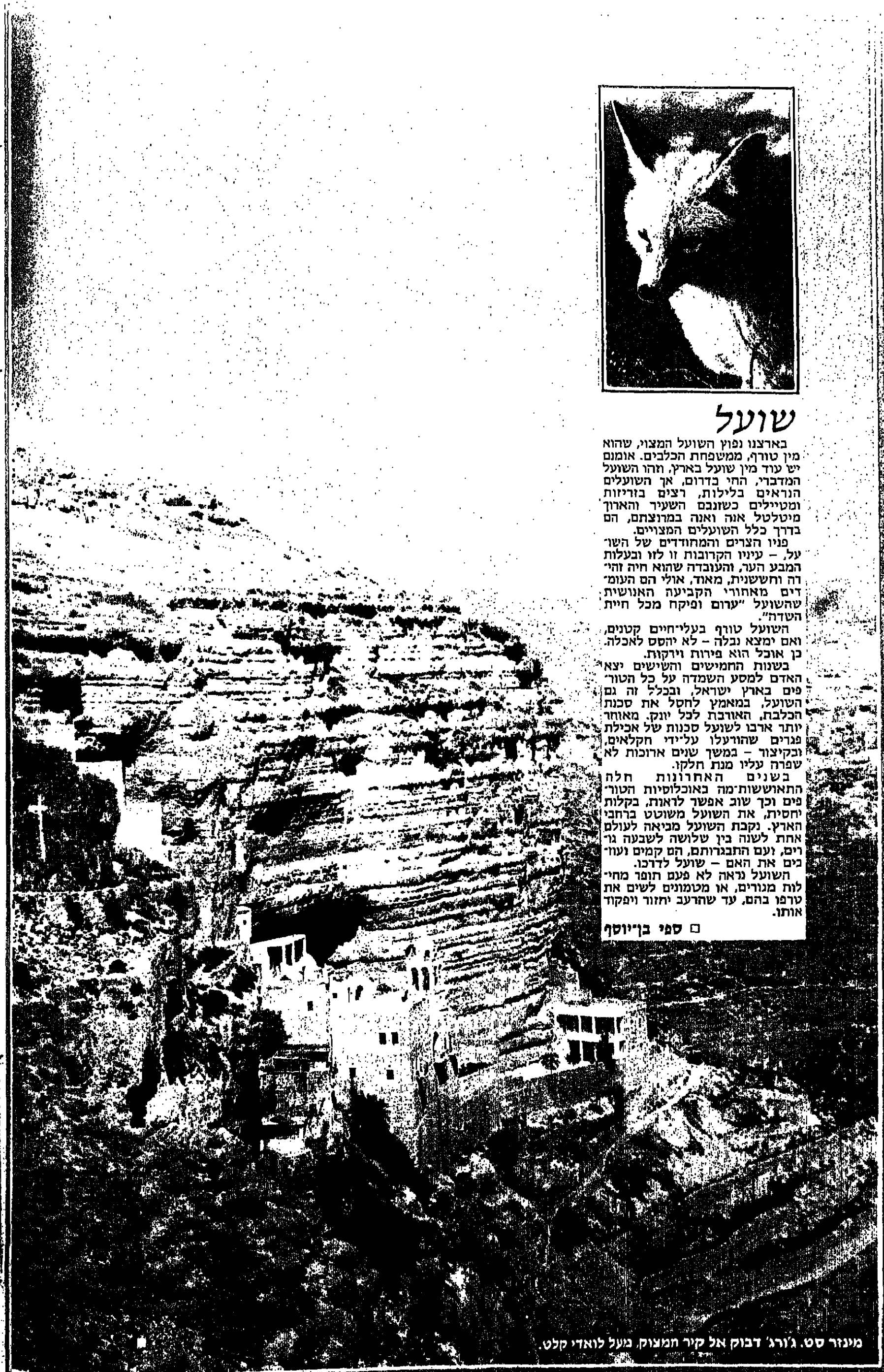
השועל טורף בעלי-חיים קטנים, ואם ימצא נבלה - לא יחסס לאכלה. כן אוכל הוא פירות וירקות. בשנות החמישים והשישים יצא האדם למסע השמדה על כל הטורפים בארץ ישראל, ובכלל זה גם השועל, במאמץ לחסל את סכנת הכלבת, האורבת לכל יונק. מאוחר יותר ארבו לשועל סכנות של אכילת פגרים שהורעלו עלי ידי חקלאים, ובקיצור - במשך שנים ארוכות לא שפרה עליו מנת חלקו.

בשנים האחרונות חלה התאוששות מה באוכלוסיות הטורפים וכך שוב אפשר לראות, בקלות יחסית, את השועל משוטט ברחבי הארץ. נקבת השועל מביאה לעולם אחת לשנה בין שלושה לשבעה גורים, ועם התבגרותם, הם קמים ועוזבים את האם - שועל לדרכו.

השועל נראה לא פעם חונף מחיית לוח מגורים, או מטמנים לשים את טרפו בהם, עד שחרעב יחזור ויפקוד אותם.

סמי ביינסקי

מניור סט. ג'ורג' דבוק אל קיר תמוצוק, מעל לואדי קלט.

המפל בעין קלט.

צלף קוצני

בן-שיח ינופי בארץ, באזורי הנגב, מונגים ובאזורים הערבהיים הסמוכים להם. עולה יפה בטרשים, במצוקים, בקורות ובחומות, ומסוגל להתמודד עם בחי נידול אנכיים, חוף שיורשי ואחרים בסדקים ומסגלים לחורג לתוכם ולהפתח בעומקם.

עליו עגולים, מכוסים שטווה ובשרני, ים, עומי מכוסים קוצים דמויי קרשים, מרחיז גורלים ולבנים ויוצני נאספים לבן-כסה ואכילה במערך - מקני צלף.

צמח הצלף מוכר לא אחת בספרות התלמודית ובמדרש. הוא כונה בספרות זאת - הענ באילות, מן הסתם משום הקושי הרב לעקרו - ובכך הישגו אותו, באורה אמירה, לישראל, שהוא - הענ בעמים.

המהפכה מתה

מאת קובי ברק

במישלה לשמונה נפתחו שערי הכלא היה ערב, ואשקלון כבר הולידה אורות. ואחד תורכי הביט אחורה. לא בזעם - בגאווה. "אחא יודע, הבדואי שלקת את הנקמה שלו אחרי ארבעים שנה מה אמרו הייתי פו...". לתורכי עברו רק שלוש עשרה שנה. יש ומן. יש לי הרבה ומן...".

האטומבוס עשה דרכו צפונה. שלושים ושניים אסירים ביטחוניים מהרשימה של ג'יבריל תורכי, בן 59. ללא כבלים, ללא כיסוי ציניים, ממונם את ה"אינטרנציונאלי" בערבות.

יום שני, ה 20 במאי 1985. בעוד זמן קצר תושלם עיסקת חילופי השבויים. חו"ש, נסים סאלם ויוסף גרין, כבר בדרך לישראל. אולי, הם יאמרו למחרת, לו היינו תורכים בארנונו, היינו נחשבים לג'יברילים.

אבל בינתיים, שחמה. באוטובוס שקט, דאד תורכי חושב על שינה טובה. עיניו, אין חרטה. "על מה? מה פתאום חרטה אחת יודע, עונש החרטה כבר יותר מעונש המאסר. גם של שבע עשרה שנה".

כאחת עשרה ושלושים בלילה, הגיע האוטובוס לחיפה. ג'יב צבאי מלפניו, עוד אחד מאחוריו. דאד תורכי חזר לאדרי ניסנאס.

באותה שעה, שלוש עשרה שנה אחרונות, ישב דאד תורכי בבית וחזקה. "לא ישנתי, הייתי שקט, לבוש ידעתי שיבואו". באחת עשרה ושלושים בלילה נשמעה הדפיקה בדלת. כמה שוטרים ושני אנשי ש.ב. עמדו בסתח. "כבר לא היה מה לעשות. פתחתי את הדלת, נפרדתי מאשתי ויצאתי התחנה".

חמישה בדצמבר, 1972. היום הגדול של שירותי הביטחון. עשרים מעצרים בלילה, רשת ריגול חבלה ערבית-יהודית נחשפה. אחי אויב, דן ורד ורמי ליבנה בין העצורים. דאד תורכי, מנהיג הרשת, אז בן 45. נכתב עליו שהיה "בתחרן הגדול ביותר שקם למדינת ישראל".

בתחילת פברואר 73, הורשעו חברי הרשת בבית המשפט המחוזי בחיפה. בין האשמות: מצע עם סוכן יר, ריגול, כוונות חבלה.

ואדי ניסנאס חיכה לתורכי, גיבור מקומי. אחרי למעלה מ-12 שנה, נשארה רק הגאווה.

אני כבר לא צריך להוכיח את עצמי לאף אחד. דאד תורכי עיף. רוצה לנח. אדם חולה, בלי ביטוח רפואי, בלי כסף להתאשפז, בלי טיפול מקצועי חשב לנסות איזה בית-חולים במזרח ירושלים. בינתיים, שוכב בבית. שבעה חודשים עברו מהשתרור, ועדיין לא הספיק לנח. פעם ביום, כשיש כוח, יוצא לסיבוב קטן בואר.

בתי-הקפה בואר נפתחים כבר בחמש כבר קר. משחקים שריש, לא מברכים פוליטי קה. פעם, לפני חמש עשרה שנה בערך, היה תורכי מחלק שם כרוזים ועיתוני מחתרת. תורכי כבר לא מתעבב. ממשך לבד, לא מנסה לשכנע. לשעמים יעצור, יאמר שלום, ולא יותר. "נמאס לי כבר לדבר".

אחרי המעצר, דאד תורכי יושב באניק. כחו הבכירה נמצאת בחורבניה. בואדי ניסנאס נפוצה שמעווע שחורית נשכר. פחד סיגני רז את כחו לשלטונות המורכבים ומסר את שמות חברי הרשת.

הכל כבר היסטוריה, הוא חוזר ואומר. שייך לעבר. הבת יושבת היום בסוריה. שלוש שנים שלא שמעו ממנה מלה. נקודה כואבת, מעלה את תורכי לטונים גבוהים. "את המשר עות הפין הש.ב. כדי להפעיל עלי לחץ. אני כבר בן 59, לא צריך להתפאר. אבל נחתי את הכל. את היקר ביותר, את הבת שגידלתי ולימדתי. היא הייתה הערביה הראשונה שנסכסה לטכניון, וכבר ארבע עשרה שנה שאני לא יודע מה איתה. יש חמורה לכל דבר. למר שאני המנחת את כולו הייתי צריך להיות טישש בכדי לעשות זאת בלי תמורה בשביל מה בשביל אלוהים בשביל המנים

היפוטו של הש.ב. קיבלתי את עונש המאסר החמור ביותר, 17 שנה הפסדתי את הבריאות שלי. אז לבוא ולומר שדאד תורכי הטגידו למתו בשביל מה?".

נשימה עמוקה. שחי דפיקות על השולחן והיר רועות, נשלחת לקחת סיגריה. מעשן בשישיות. לוקח את זה עמוק. כמו שהחזיק "ג'יבני". מדבר לאט, בשקט. קבענו לדבר כל יום שעה. חשב שלא יהיה לו כוח. אדם טיממאטי. עם זיכרון מדהים לתאריכים, לש-

לפני 15 שנה חילק בבתי הקפה כרוזים ועיתוני מחתרת. היום הוא רוצה 'ראש קטן'

מות, לארועים היסטוריים. מסוג האנשים שהרצו השתלטת להם על הרגש. במחנות, אירועי גנועם הוא יסביר לך מדוע, לפעמים, צריך גם להשתמש בכוח.

"אני אלהם בשביל החופש שלך, עד שהוא יפגע בחופש שלי. לא רציתי לנגוע באנשים, חשבונו על מיתקנים צבאיים וכלכליים. אך עוד לא נוצר שלטון, שיותר על זכויות היתר שלו כל מאבק אלים.

"השליטנות כינו אותנו רשת טרוריסטית של ריגול וחבלה. לא היתה לנו שום מטרה. ריגול, מעולם לא העברנו למדינת הסוריה אישורה דויד מודיעיני. בסך הכל רצינו

לשלוש שנים פעלה הרשת של דאד תורכי ואדי אריב. היא נחשפה בטרם הספיקה לבצע פעולות חבלה כלשהן. דאד תורכי, מספר הרשת, היה האחראי על החברים הערבים בה. מגנו. אחי אריב, הפעיל את החברים היהודים. במשך תקופה ארוכה, שהו תורכי ואריב באותו אגף בכלא רמלה. אחי אריב קיבל חנינה זמן קצר לפני שיתחררו של תורכי. לא לפני שהביע חרטה על דרכיו בעבר. כשהשתחרר תורכי מהכלא, התקשר אליו אחי אריב פלפולני. אחיל מול טוב תוצאות. מאן, אמר תורכי, אין בינו קשר.

"אין לי פליי טינה. הוא בחור טוב. אחת צריך להבין שיתחקן פעולה פוליטי, כמו שהיה בינו. אינו משתו שגיבה על רגשות אישיים או ידיו. זו היתה חברות אידיאולוגית. אני מכין אותו כיום. אני רץ בסביבה אחרת, והוא בסביבה צוויית. יש לו רצון-חזק להיחלש שוב בסביבה. הוא יודע שביתי פתוח לפניו. אקבל אותו כחבר בכל שעה שירצה. הוא בחור טוב".

דן ורדו. "תעזוב. אין לי איחור כלום. ב-81 הוא יצא בדברים לעיתונות, ליכרן. יצאתי לעגנות לו, אבל צובת את זה. הבנתי שהוא אמר מה שאמר מתוך לחץ. הוא מורה. רצה להשיג עבודה, או אמר דברים כדי לרצות אנשים מסוימים".

היפוטו של הש.ב. קיבלתי את עונש המאסר החמור ביותר, 17 שנה הפסדתי את הבריאות שלי. אז לבוא ולומר שדאד תורכי הטגידו למתו בשביל מה?".

נשימה עמוקה. שחי דפיקות על השולחן והיר רועות, נשלחת לקחת סיגריה. מעשן בשישיות. לוקח את זה עמוק. כמו שהחזיק "ג'יבני". מדבר לאט, בשקט. קבענו לדבר כל יום שעה. חשב שלא יהיה לו כוח. אדם טיממאטי. עם זיכרון מדהים לתאריכים, לש-

לפני 15 שנה חילק בבתי הקפה כרוזים ועיתוני מחתרת. היום הוא רוצה 'ראש קטן'

מות, לארועים היסטוריים. מסוג האנשים שהרצו השתלטת להם על הרגש. במחנות, אירועי גנועם הוא יסביר לך מדוע, לפעמים, צריך גם להשתמש בכוח.

"אני אלהם בשביל החופש שלך, עד שהוא יפגע בחופש שלי. לא רציתי לנגוע באנשים, חשבונו על מיתקנים צבאיים וכלכליים. אך עוד לא נוצר שלטון, שיותר על זכויות היתר שלו כל מאבק אלים.

"השליטנות כינו אותנו רשת טרוריסטית של ריגול וחבלה. לא היתה לנו שום מטרה. ריגול, מעולם לא העברנו למדינת הסוריה אישורה דויד מודיעיני. בסך הכל רצינו

לשלוש שנים פעלה הרשת של דאד תורכי ואדי אריב. היא נחשפה בטרם הספיקה לבצע פעולות חבלה כלשהן. דאד תורכי, מספר הרשת, היה האחראי על החברים הערבים בה. מגנו. אחי אריב, הפעיל את החברים היהודים. במשך תקופה ארוכה, שהו תורכי ואריב באותו אגף בכלא רמלה. אחי אריב קיבל חנינה זמן קצר לפני שיתחררו של תורכי. לא לפני שהביע חרטה על דרכיו בעבר. כשהשתחרר תורכי מהכלא, התקשר אליו אחי אריב פלפולני. אחיל מול טוב תוצאות. מאן, אמר תורכי, אין בינו קשר.

"אין לי פליי טינה. הוא בחור טוב. אחת צריך להבין שיתחקן פעולה פוליטי, כמו שהיה בינו. אינו משתו שגיבה על רגשות אישיים או ידיו. זו היתה חברות אידיאולוגית. אני מכין אותו כיום. אני רץ בסביבה אחרת, והוא בסביבה צוויית. יש לו רצון-חזק להיחלש שוב בסביבה. הוא יודע שביתי פתוח לפניו. אקבל אותו כחבר בכל שעה שירצה. הוא בחור טוב".

דן ורדו. "תעזוב. אין לי איחור כלום. ב-81 הוא יצא בדברים לעיתונות, ליכרן. יצאתי לעגנות לו, אבל צובת את זה. הבנתי שהוא אמר מה שאמר מתוך לחץ. הוא מורה. רצה להשיג עבודה, או אמר דברים כדי לרצות אנשים מסוימים".

בדצמבר 1972, נעצרו דאד תורכי, אחי אריב ודן ורד, ביחד עם 60 ערבים ויהודים נוספים, באשמת הקמת רשת ריגול וחבלה. תורכי, ראש הרשת, 59, שהה 12 וחצי שנים בכלא, עד ששוחרר במסגרת חילופי השבויים עם ג'יבריל • השבוע, 7 חודשים אחרי השחרור, קובי ברק פגש שבר בלי. מעבר למניפסטים הסוציאליסטיים, הוא שמע הרבה אכזבה. בעיקר מחברים • אכזבה - לא חרטה

תצלום: עמנואל אילן, קונסטקט

הוא אוכל בשביל להתקיים, בלי להנות מהחיים. האמונה באנשים נעלמה. גם בחברים

שלש שמונה מאות שנה בספרד. מישור שם זוכר אותם. "אחר כך, אחרי שתעלם הציונות, אחרי שמעמד הפועלים יבצע את הבורגנות והסוציאליזם יעמוד בפתח. תורכי יוכל לנות בכלא, תורכי מהפכן בוד. קורא, נחב שירים, המבוגר מבין האסירים הבחזוניים. לא משתתף לאף ארגון, אחי אריב עזב מחותי העממית ל"חיות הטרקטורית", אחרי יביע חרטה ויפרש מחברות בארגוני החבלה תורכי נשאר בשלו.

"העברנו הרבה זמן ביחד. חילקנו תא במשך כמה שנים בכלא רמלה. אני יכול להבין אותו, כל אדם בחור בסופו של דבר ללכת בדרכו. אם הוא בחור להביע חרטה זה עניינו. אני רק יכול לבכר את הבחירה שלו. היה לו קשה, הוא רוצה לחזור לחיות בשקט בסביבה. ידוע לי ששמו נכלל ברשימה השבויים שהגיש ג'יבריל. השליטנות התנגו. לבסוף הסכימו על עיסקה שקטה. אחי לא יכל בעיסקה, אבל ישוחרר במסגרת החרת שלוש. עובדה, הוא השתחרר זמן קצר לפני חילופי השבויים".

בכלא, מוצא תורכי כר חדש לפעולה. ב-81 הוא מארגן את שבתות הרכב הגדולה. מטוס להכניס תרעה פוליטית לאסירים. "זו השבת חה הפוליטית הראשונה בתולדות בתי הסוהר בארץ. שלושים ואחד יום ששמו נכלל ברשימה בסיו כלכלי. רצינו לקבל הכרה ויחס של אסירים פוליטיים. לפי אמנם ג'יבה, לבסוף השגנו את שלנו. לא רישמי, אבל דמיאקט היום הבחזוניים נמצאים בחורים שלהם. והפליים בחורים שלהם. אני הייתי האיש מלמעלה. כיבדו אותי מבלי שהייתי חב באחד הארגונים שלהם. ככה זה".

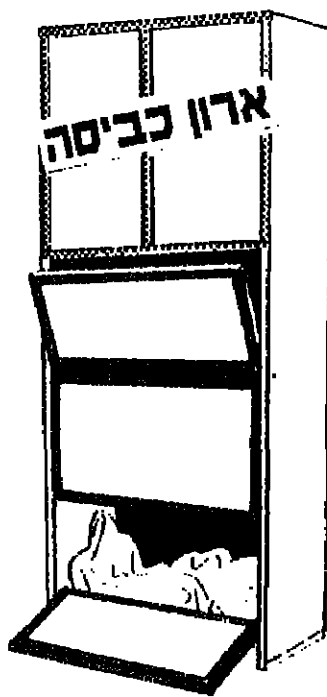
שלוש חדרים, מסבך קטן, שרורות נק לוח משותפים. פעם נשעה קשה. כל חוש נקוט סיגורה "שרותן". על הקירות חסימה

דאד תורכי כביתו, בואדי ניסנאס. כשולכר, נכתב עליו סחיה החתן הגדול ביותר שקם למדינת ישראל. היום הוא אומר: היינו נאיביים. הש.ב. ידע הכל. יש אחי, הוא אומר, יכתוב ספר ויגלה בדיוק מי הלשין על הרשת

דאד תורכי

ביום רביעי יהיה מאוחר מדי...

מבצע 20% הנחה
רק עד יום שלישי 31/12. הזדרזו

לתושבי רמת גן!
פתחו חנות חדשה
ברח' הרצל 72

אדרונות אמבין
מפעלי הפלסטיק אשקלון

- תל-אביב: יהודה הלוי 59
 - רמת-גן: הרצל 72 (חדש); ז'בוטינסקי 73
 - ירושלים: שמאי 6 (סגור במוצ"ש)
 - חיפה: צ'יק פוסט, שלמה בן יוסף 13 (ע"י שטיחי כרמל)
 - באר-שבע: ת.א.מ. רמב"ם 1 (סגור במוצ"ש)
 - אשקלון: אזור התעשייה
- מכירה מיוחדת במוצ"ש בחנויות המפעל

100 שנה לרמת גן

חדש - חדרי ילדים שחלגות עליהם בתצוגה מרהיבה 2000 מטר של תצוגת רהיטים מכל הסוגים

במלך הריט תמצא מבחר חדרי ילדים סלונים מרהיבים מזנונים חדרי שינה פינות אוכל במבחר צבעים ובדי ריפוד. נא להצטייד במידות החדרים

התארגנות יצדרי רהיטים פופרטיט

במלך הריט תמצא מבחר חדרי ילדים סלונים מרהיבים מזנונים חדרי שינה פינות אוכל במבחר צבעים ובדי ריפוד. נא להצטייד במידות החדרים

פתוח במוצאי-שבת
מנחת השבת עד 22.00
שעות הפתיחה במסלול השבוע 09.00-20.00 יום ו' 09.00-13.00
בני ברק: בית ארגמן ז'בוטינסקי 9, 03-791131

עכשיו הם באים אלי בטענות

יש מי שמפתח עדין מדאד תורכי. במהלך הראיון הגיעו לביטוי אנשי המשטרה מישור התרגו על דברים שאמר לעיתונות ביום השיח. הוגשה תלונה, דבריו נגעו בהסתה למרד, פגעו בכבודו המדינה, תורכי, שוכח חולה במיטה, מקבל הזמנה לחקירה. השוטרים מגלים הבנה למצבו, מתחמים אותו על ערכות עצמית ומסתלקים.

דאד תורכי נאחז. "מה רוצים ממני אני הלכתי לעיתונות שלושה ימים הסתובבו לי כאן עיתונאים, ביום, בלילה, שאלו שאלו. לא נתנו לי מנוחה. עכשיו באים אלי בטענות שאמרתי דברים אחרים. אם אמרתי לומר את הדברים האלה, אז מדוע פירסמו אותם מה, נטורי קרתא לא אומרים דברים דומים שיעזבו אותי במנוחה. אין לי כוח. שיבואו בטענות לעיתונות, שלא פירסמו."

"אין לי יותר חיים לתת. נחתי שתיים עשרה וחצי שנה. מה הם רוצים ממני, נאמנות זה מנוחה. הם רוצים להחזיר אותי לכלא. חלם, נמאס לי... אין לי כוח. לא רוצה יותר בעיות. היום אני הולך רק בדרכים דמוקרטיות. לפי החוק."

דאד תורכי התשיין. כמו נגמר לו חלק, "מיום שעמדתי על דעתי, בגיל צעיר, חייתי למען העם הערבי. למען שיתור המקומות, למען המהפכה. זאת לא סימנה. אלה הם חיי".

אדם חולה, לא מאמין בפשרות. "אם למדינה פלשתינאית אין סיכוי להתייחס מעט, שלא לדבר על מין-מדינה בגדה וברצועה. אבל למה ללכת דרוקן צרף פשוט להסתכל מה קורה במדינת ישראל. קשה להתבונן לעובדה שלמרות העוצמה הצבאית, ולמרות מלאי הדולרים של ארה"ב, היא לא הצליחה להשתרש זה לא יהיה מעשי כרגע לדבר על חורבנה של מדינת ישראל. אבל במדינה היסטורית, היא חייבת להיעלם."

או מידי הפשיסטים של כהנא. רוצים להרוג אותי בבקשה. רוצים להחזיר אותי לכלא לי זה לא משנה. הייתי חופשי בכלא מבחינה רוחנית מש כמי שאני עכשיו.

"אם מה יצא לי מזה זה תרם. לפחות בעיני הפלשתינאים. לפני כן אמר, שליהודים אין מקום ביינו. לולא הארגון שלנו לא היו יודעים את זה. הנה, השמאל הפלשתינאי למד מאיתנו ושינה את המורגמה המולטית שלו. למשל החזית העממית, החזית הדמוקרטית. אתה חושב שפעם חשבו שם שהיה איזה אורי אידי דאד תורכי שיעמדו יחד במאבק ובמשפט עובדה. אפילו ערפאת כנאמר הרא"ש שון באומות המאוחדות שלח משם ברכה למיני לקפוצי ולאורי אידי. מבלי לבדוק את הכר ונות שלן, אתה חושב, שלולא אורי אידי הוא בכלל היה חושב על מאבק משותף יהודי-ערבי זה שינה משה... שינה את ערך המחשבה שלהם. היום כבר מדגישים את הכוח הדמוקרטי שיש בישראל. לקחים אותו בחשבון מבחינה סקטית. הלכישו עליו אשמה של ריגול. אבל זה לא העיקר. זה רק ניסוח. העיקר הוא, שרצינו ליצור תנאים שוכלל לחיות יחד למען האנושות והצדק."

ליים המוכרים של המהפכה הפלסטינאית. אשה ערביה לכוה בכבלים, הילד עם הסכין, דם, גדרות ויונה פצועה. הקירות מסויידים לבן, ספטים בגוון עץ, טלוויזיה שחור לבן.

בחזק שוכב ואין ניסאם. הבטיות נקברו שם עמוק, עמוק. מי שנולד בארץ גם יגמור בואר. רק ריק"ח מחלקת לפעמים כרטיסי סיסה. מכירים את דאד תורכי. הוא מחזיק הסיור, יאמרו לך, ואנחנו לא. הוא קומניסטי-מרקסיסטי, ואנחנו לא. אבל בשכ"י לנו הוא גיבור לאומי. כמעט קודש. כי ההתנהגות שלו, המעשים, אומץ, חכמה, עושים משהו לגאווה שלנו. אותה גאווה שדחפה את תורכי לשבת שלוש עשרה שנה. "יצאתי למאבק בידע שאספתי במערכה."

דאד תורכי, מאי 1985, מגיע לביתו בחיפה, לאחר שיתורו בעסקת חילופי תשבויים. ההתרגשות פיתתה את מקומה, עם הזמן, ליום יום שיגור מוכח חולי תצלום M.A.M.

14 שנה לא שמע מבחו הבכורה. כשנתפס, ומוצו שמועות שהסגיר את חברי הרשת בגללה

מלכנו 03-823889 או 03-838110 והמוצר יעירות ומיד בביתכם!!!

תנור נפט ימני

א. תוצרת אלקטרוניקה ללא ריח: מגנזון כבד אוסומטי. 189,000 ש"ח תשלום אחד או: 63,000 ש"ח x 3 תשלומים.

ב. תנור נפט ימני כבד עם תוספת ראש פיקרס (גודל יותר). 240,000 ש"ח תשלום אחד או: 80,000 ש"ח x 3 תשלומים.

שואב אבק שרפי-ימני

שואב אבק שרף תוצרת ימני 1,000 (וואט) בעוצמת חזק עם כל האביזרים. ארגון פלסטי לאחסון האביזרים. מכל לאשפה שקיות 143,000 ש"ח x 3 תשלומים.

אורגן חשמלי לילדים

תוצרת אנטוני - איטליה

א. רק: 210,000 ש"ח תשלום אחד או: 70,000 ש"ח x 3 תשלומים.

ב. אורגן אלקטרוני עם מסקבים תוצרת אנטוני איטליה (מקצועי) 420,000 ש"ח תשלום אחד או: 140,000 ש"ח x 3 תשלומים.

שעון קיר קוורץ מטולטלת

שעון קיר קוורץ עם מטולטלת מידות: 50x30 ס"מ (ניתן לחשיג ב-5 דגמים מרחיבים נוספים) רק: 81,000 ש"ח בתשלום אחד או: 27,000 ש"ח x 3 תשלומים.

סדיני חימום

א. סדין חימום יחיד תוצרת ישראל רק: 14,500 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 2 סדינים תוצרת ישראל רק: 19,500 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 3 סדינים תוצרת ישראל רק: 29,000 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 4 סדינים תוצרת ישראל רק: 39,000 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 5 סדינים תוצרת ישראל רק: 49,000 ש"ח x 3 תשלומים.

מגנזון אדים וקיסור

מגנזון אדים משובלל ביותר. עבודה גם בלי אדים, מניח מים וקיסור. אפשרות למים מברז. תוצרת: כרומוקסי גרמניה. רק: 42,000 ש"ח בתשלום אחד או: 21,000 ש"ח x 2 תשלומים.

שואב אבק שרפי-ימני

שואב אבק שרף תוצרת ימני 1,000 (וואט) בעוצמת חזק עם כל האביזרים. ארגון פלסטי לאחסון האביזרים. מכל לאשפה שקיות 143,000 ש"ח x 3 תשלומים.

אורגן חשמלי לילדים

תוצרת אנטוני - איטליה

א. רק: 210,000 ש"ח תשלום אחד או: 70,000 ש"ח x 3 תשלומים.

ב. אורגן אלקטרוני עם מסקבים תוצרת אנטוני איטליה (מקצועי) 420,000 ש"ח תשלום אחד או: 140,000 ש"ח x 3 תשלומים.

שעון קיר קוורץ מטולטלת

שעון קיר קוורץ עם מטולטלת מידות: 50x30 ס"מ (ניתן לחשיג ב-5 דגמים מרחיבים נוספים) רק: 81,000 ש"ח בתשלום אחד או: 27,000 ש"ח x 3 תשלומים.

סדיני חימום

א. סדין חימום יחיד תוצרת ישראל רק: 14,500 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 2 סדינים תוצרת ישראל רק: 19,500 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 3 סדינים תוצרת ישראל רק: 29,000 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 4 סדינים תוצרת ישראל רק: 39,000 ש"ח x 3 תשלומים. סדין חימום 5 סדינים תוצרת ישראל רק: 49,000 ש"ח x 3 תשלומים.

אורנטל בע"מ יבוא ושיווק רח' עליה 34 ת"א מלפון 24 ענעות ביממה: 03-821643

ישראל המאירי, מגעים

בגיל 37, עם שלושה קבצי סיפורים, רומאן ראשון בדרך ומחזה המועלה בימים אלה בנימרתה - ישראל המאירי יכול מעט לנוח: פרס ראש הממשלה לספרות, הוענק לו החודש • מי שהעניק לו את הפרס, טוען לפריצת דרך בפרוזה הישראלית • לאתי חסיד הוא מספר על החיים, על הכאב ועל הצורך בכתיבה כמגע עם החיים

מאת אתי חסיד
תצלום: מיכל היימן

במקום זה הוא, לאה, שומרת עיניו את המעלה. את השבת שומרת שבתו כזו, לבית המכתב הרחוק, שילד לילד המורה יותר נכונה. אופרת דרבי, וכן הנהיה עיניו שבעיניו המיוסות, כוננת, כפני את העיניו. רמאים בעיניו החד, כלומר, ילד וילדים, תחילה במכתב אגום - המכתב היום שאיבד את הברק, והרי בגלל זה לא יתקן אותה. לנתיב שפניו הם יתן להפוך אתו יחד באדמה הנשק. להיות אתי בבית גדול עם חלונות, שחור לירות אוויר טרי ועצים, פריחת הירוק, האלונים, המסופים (וכך ערפל).

סך הכל, כמו בכללי הסירה האמריקאית ועורא פאנור, כתיבתו של המאירי כרוכות, נוטה לעיתים לערפול נוספים.

בגיל צעיר מאוד, כשנוי גילו שיחקו בדרוגל, ידע שיהיה סופר

בגיל צעיר מאוד ידעתי שאהיה סופר, איבד המאירי. כשנוי גילו שיחקו בדרוגל, ושיחקו זה את זה בקולות רבים מצדדית גונית, שקע ברוסטייבסקי, בנכדו, בשקספיר, באיבסן ובקסא. כמו במכתב קסם נמשך אל הצללים הרחוקים והזרים. יסוע המופיע בעולם המוחשי של מטרונות, באריות, של רוסטיבסקי, היכס אותו הילד המאירי, צפה אל העולם הרוסטיבסקי מאור של הקיבוץ, בפלל למישה כסלו.

ההתנחלות בחברה חילונית שכאופן סוציאל, ואפילו כוסה, כוויקה כל קשר לאמונה. אני טאלה שמהווה להם, שהקשר אינו מפתח במחשבי - שולחן, כסא, בחורה, רחוב, זה לי כל מיני חיפושית כיוונים הרחבים. משלים לא הייתי תורו בתשובה, או נוצרי וגם לא חבר בכת זו או אחרת.

בהלכנים, רומן חדש שלו, העוסק להפרסם בשבועות הקצונים, מספר המאירי כסדר הקיים. מנתח ערכים חילוניים לטובת אותו כמיהות נסתרות, קבוצת אנשים צעירים, יוצאי צבא, המקיימים את דתיות, מנסים להגשים חזונו מטאפיזי. כסופם של האלימים הנפשיים העוברים על הגבול, גבול המאירי - משיב את הניגוד אל חיי הנפש.

ייתכן, שכל שאובטר הנשק הזה יהפוך לחור מניע, ויהיה לנושא מרכזי. לא יכול להיות, שאנחנו רק אכלים, שהם, נרפדים ורופקים. יש יותר בזה האספקט הרחני לא נפרד פומצאות, זוהי מוחות את.

אח, הלכנים" מקרים המאירי, לבנו בת הגז, כיום, הבכורה בשלושת ילדיו, אנה, מרביתם על הקשר המיוחד שבין אבות לבנותיהם הכורות. המאירי כחיד נעצמות.

כן, הכל, הבורר במחשבה נוצר מהרצון ליצור מעג, לאורן את החיים על הכאב, התשוקה, היום יום החיפושית, וכן אומר, כנר את שארית השבועות הצלחתי בתוך האור המתמדה של תל אביב, המאירי והם את החיים, ודבר, העיר השחורה ובקפונות מתאגלות כסירה אל היציאה משאיר אתי לעולם את השבוע.

המאירי ומשפחתו הגיעו לאמירים בתחילת שנות השבעים, יחד עם משפחות צעירות נוספות, צמחוניות, חלקן יוצאי קיבוצים. הם הצטרפו לגרעין קורס, שהיו טבעונים קיצוניים, סטריכו להר את המקום להסכל הלבן יחפים, גרו בין הסלעים החסופים בכתות רעועות.

בילדותי היה לי דורה, שנחשבה למשוגעת של המשפחה, סגרה באמריס. גם בימי של המאירי, הפור והאסור בענייני מזון ועיסוק סגורית, היה נוסא לחיכוכים בלתי נלאים.

בתור הראשון שהגענו לאמירים, ירד של, וגנו במן חושה, הרגשנו כנותנים מהקולם. זו היתה המלטה פתאומית. היתה בעיית ריוו בתל אביב, היה קסם באמיריט. מקום סופר, כיום קנינים, סלוליות כוך בחור, סלע, קוצים, בתים ודולפים בחיבה.

משה מאורח הימים הראשונים של זוג צעיר הנלע לחור פראות הנוף של איריס, כהשקפות של חיינפס סטורם, ניתן להבוא בגללה. אש בקוצים, הרבה מהנופים הצפוניים והדרוני העיריית והמסקי שגללה, משוקעים בספירים כולם.

נעמי, אבד והיכס סביבו, לבחור לו רדיו או אפילו שטרטבוס אל אהן, כל הבעות, שבע איתו אכזרית, כחא הנח, אבל נעמי.

הוא סתם בין ההצבים ועבר שוב ליד. אבנעזיה נענו בורק. כי מבט, שהבין שעליו לעקוב אחריו, נבחת אל מעבר לבטיט, מעבר לוואי, אל הרי המפוסה מלנים ושירים צפופים, נבטי אפל על בטי הכפי. מעליו עוד נראה לטון מדידה, שמשך דלמה והתמוצעה לנוכח המבט, דממה בחול הערס משניה לשניה פניו, צלול יותר, עניה הערצות בלשון, שעששיו נותר מנות רק דמיון ארכדס, היו לחותי. (מתוך אש בקוצים)

בסיפורי, הניבונים טעני מועקה, כאילו מיישנו רק צריך למשוך בניציה המאירי, משפירדך בסמורה היאליסית - שור, שרה, אלון, קנ תור ססיה מהשפה הנכונה, קסירת המבוליים, נוסט עגנון. בסיון לרעס מרבורית של השמר, כדבריו.

נחמתי לעקרון של המשפחה. אולי זה סחור חלושה לא מרגיש שאני יכול להיות ויטואו לשוני, השמה צריכה לשרת את האירוע, את המתח, את המסע הנפשי, שה מוקפצונית, לא נגררית. שפה שקופה כמו שמאירי אומר.

על הקיבוץ הוא מרבר ברחיקה מסייטת. שלם עם ההחלטה שקיבל לפני 14 שנה, לעזוב, ללכת רחוק ממנוחות המקלה של חיי הקיבוץ.

בחי הקבוץ יש משהו דרום, אנשים שכא לקיבוץ ראו את עצמם חור החנית של החברה הזו. יצרו חברה אליטיסטית, ריוס, אני לא יודע מה מפעיל את הדור השלישי והרביעי בקיבוץ, מלבד הרוטניו.

הרחיקה שלי מהקיבוץ היתה על כמה מישורים. הקיבוץ, למשל, מקא החוצה ייחור. היה לי חבר שנחפס לסבוענות. התייחסו אליו כמו אל מטורף. אני לא רומנטיקן, אבל יש גם הכעיה של התננות. בחיי הקיבוץ יש משהו רחוק.

חיי הצבא תופסים אצלו מקום רחב בסיפורים הקצרים. ככן קיבוץ חיקי, התניס לצנחנים. הדימוי היה בתוכי, אך בתוך הדימוי שיחקתי תפקיד הפוך. כמעט התאכזר בשלבים הראשונים של הצנחנים. עד היום אני זוכר את הרסר הראשון, גדול כזה, עיניים ירוקות רושפות, עורד מולנו וצועק: אתם תתפרקו לנוכחים, וא נאמון אתכם מחרס. זה ככו לעבור חניכס. התפרקתי לגורמים, ובכוחות אחרונים אפתי את עצמי חורה. אחרת לא הייתי יצליל לכתוב. הכוח של הסיפורים הראשונים נבע מאיסוף השברים הזה.

ידיד נעורים נהרג בפעולה בברמה, במלחמת ההתשה. הפגש עם מוחות הלם בו נקודת משבר בחיי. לא חושב שער היום התגברתי על זה הייתי, ואני עדיין ח, את המוות הזה, בכל מיני צורות. גם במיטור הפוליטי.

מטיס, המוות, והפחד למות מוות חסר

יש בקיבוץ משהו דרום. מה מפעיל את הדור השלישי והרביעי, מלבד הרוטינה

תחלת, לא מתעוררלים בסמורים ברמה האיריאולוגית, מרגשים רק ברמה של המועקה. אצלם, יורה, התלכסות הוא במישור האיריאולוגי-מפסוני, אני מנסה להעביר משהו שהוא מעבר, לגנוע בכשר ובעצמות.

שנה אחרי הצבא, עזב את הקיבוץ. כער היה קשה אחרי כחמש שנים של חיי רלסנות, נרידה. בבתים שכורים, נמצאה הארמה באמריס. למרות הריחוק, למרות המתינות הבסיסית-מקטע שבחיי מושבה, שחבריה כחור את הצמחונות כדרך חיים בלתי מתפשרת, בור להיות במושבה גלילית.

המים שמתחת לפנים

בנימוקי וועדת השופטים לפרס ראש הממשלה, בראשות פרופ' נתן דר, המתייחסים לישראל המאירי... כמו שחזיר כבר את כולר התחילית הרחק מאחורי, מסתמים קווי היצירה של קיבתו, האתר והמכר והשגור בהנח לא צמיר, חושק את הצורה המשוערת, שסוער למי ולחשק תומכים שטורים: כניול, ישראל המאירי, וואל בסמוריו, את שאר אחרים, כולל ניכרון הישראלי מובהק ודאם כללית, והא צמיר לסיגט את המסור המסתתר העוסק לתקשר נחם שבהא כפי יח את איתו ונכוחת צריקות שאינה שכחה, והא מילה בנפשו המכורים לו ולר המצוי, שסמחה ללנים ברע ודאמסה, והשכיר, שבו הוא מתעסק, בנפשו המסכה.

תכן שהיה יותר הגיוני שאסע אליו לאמירים, היכן שהוא חי, וכחב. כך אפשר היה לפגוש מקרוב את הגופים, שמזינים את סיפוריו. במקום זה פגשתי אותו בקפה תל אביבי, בהסקה שבין החזרות האחרונות למחזה פריעט, שמועלה בימים אלה בנימרתה. ישראל המאירי רודר באיחור קל לפתח בית הקפה, כאחר שהגיע במרובה לחוריהאכל הקיבוצי, רחוק למשעי, אחרי שעתה על עצמו בחפזן גינים אקראי, ואת חולצת המשבצות היחידה בארון, ונשאר בנעלי עבודה, לכל מקרה שיצטרך ללכת חורה לסגור ממטרה מטפטפת.

המאירי, 37, צנום, פאות לחיים. לא הכרת חות של סופר, מרבר חפזון, חותך דיבור לא מסוגנן. משפטים פשוטים וגבישניים, כמו בספוריו. בוצע את עונת הבניה הרכה, על כבודותה השמנונית. אני מרחיקה ממנו את עשן הסיגריות. נולד בקיבוץ גבעתיים, צבא - צנחנים, נסיעה קצרה בעולם הרחב, נטישת הקיבוץ, למורים ורלות בתל אביב, נישואין, מעבר למרש אמירים שבגליל העליון. מרגשה - חוראה, שלושה קבצי ספורים קצרים - "פראות", "הרביעי", והאש בקוצים".

הלכנים, רומן ראשון, יוצא בקיבוץ. "עולה", מחור ראשון, מועלה כאמור, בנימרתה בימים אלה.

לפני כחודש קיבל - במשותף עם יותם ראונט, רוד אכיר, יוסף מוגרי ושמעון צמרת - את פרס ראש הממשלה לספרות. משכורת חודשית, נמשך שנה, שתשודר אותו מעבודת הוראה.

כתיבת המחזות חשובה בעיניו. הקשר בין הכתיבה הדרמטית לבין הפרוזה, מאוד עמוק אצלי, הוא מעיד על עצמו. המחזה הנוכחי עוסק בתקופת מלחמת העולם הראשונה. התורכים בארץ, האנגלים כעוה, הישוב היהודי מצד, באנגלים כסתר, חייל בריטי נמלט, מניע לקבוצת באיור גן שמואל. הסעה שפרצה על רקע הויכוח להסגיר או למלט את הבריטי, במרכז המחזה.

המאירי אומר, שבשכילו זהו הנושא של קבוצה מבחון. בשביל המאירי, שגורל קיבוץ, זה כמובנה ונמשך, במידה מסיימת, לקבוצות מיסיות, נושא הקבוצה מטיב כמעטסבוקר. המאירי ככותב, משתייך לדור הסופרים שלאחר סופרי דור תש"ת. פוסט שואה, פוסט מלחמת גבורה, פוסט איריאליזם. מרכז כחימו, דרמות קטנות מחיי היסודיים, בצל חזרה של הקיום והרחק לנסוק לגבוהים אחרים.

עצמת המתחים האלה ניכרת בסמורים. האשה בסיפור "מתחת לסלע", המוצאת את חלוציה הרחיק אצל התמחוני המתמקס בקריי בירכתי המושכה. האשה המתחברת לשנינות רוח מיסטיים של אשה משוגעת ומערה, באש בקוצים, האיש הדתי ממושב עליש נידה בגליל, המעומת באקראי במיניות של האשה העירינית וכמעט מתפתה לה. בסיפור "ערפל", מפגשים עם אלמנטים ורים, המאיימים לערער את הסדר הקיים.

נפרק אתכם לגורמים, צוח הרס"ר. התפרקתי לגורמים, ואספתי את עצמי בחורה. מזה הכוח שלי לכתוב

פריצת דרך

ל ימים שבועות דיעות אחרונות

ישראל המאירי, נולד בקיבוץ, צבא - צנחנים, נסיעה קצרה בעולם. מיטור לתל אביב וחיים במישור הטבעי, אמירי. במרכז הכתיבה, דרמות קטנות מחיי היסודיים, בצל החזרה של הקיום

ל ימים שבועות דיעות אחרונות

אוגוסט, אתיופיה. רעב כבד בצמון המדינה. מאה אלפי מתים. העולם ניצב חסרי-אונים. ישראל מתזה ב-מבצע משה

2 באוקטובר. רוק הדסון, גורל מאחזייהבד האמריקנים, נמטר ממחלת האיידס, בגיל 59. אימת מגיפה האיידס שוטפת את העולם

10 באוקטובר. השחקן הונדע, יולי בויטר, נמטר מסרטן בגיל 72

10 באוקטובר. באותו יום נמטר גם ענקי-קולנוע וסף, אורסון וולס, בגיל 70

19 בספטמבר. מקסיקו-סיטי. 30 אלף הרוגים ברעידת אדמה בבירת מקסיקו. עשרות מדינות בעולם החישו עזרה

21 אוגוסט, יפאן. מטוס בואינג 747 של חברת התעופות היפאנית, התרסק על ה-אלפים היפאניים, במערב טוקיו. 520 בני-אדם נהרגו. התרסקות המטוס היפאני היא אחת משרשרת אסונות העומה, כמות לא ידע העולם

זו היתה שנה של אסונות: רעב באתיופיה, אסונות-אוויר, שטפונות בבנאוגלדש, רעידת אדמה במכסיקו, 20.000 מתים באסון הריהגועש בקולומביה, מגיפת איידס, מהומות-דמים בדרום-אפריקה • גם כמה מעוקייהקולנוע הלכו לעולמם: יול ברינר, אורסון וולס, רוק הדסון • מי שציפה לזה ב-1984, קיבל את זה ב-1895

תשנ"ד ב-1985

שיריה "סיגמא", מיוחד ל"ידיעות אחרונות"

23 במאי, דרום-אפריקה. המהומות בין שחורים ולבנים מתגברות. קינייני, אשה, כמ, אחיזים וחבר - משמחה שחורה - רצחו ושדדו על-ידי שחורים. הם האשמו בשיתוף פעולה עם הלבנים

7 בספטמבר 1985, מצרים. 4 מובלים פלשתיאנים דשחלטו על אנייה-המסר האוסטרלית, אקילה לאור. המובלים דגו את המסע היוזמי-אמריקני, לאון קלינגסטר, נבד, וחחיק ב-100 ששעים כבוי ערובה, במשך 4 ימים. בתמורה, האנייה בחרה פורט סעיד, למי כניעת המובלים

15,16 בספטמבר, קולומביה. יותר מ-20 אלף נמנו בשטפון-בז, בעקבות התפרצות הר-גועש, שהמס את חשלו של מדרומה תור. בממנהו הוראמה של אמירה, בת ה-12, שנלכדה תחת קורה. במשך 60 שעות עקב העולם בנשימה עצורה אזורי מאפצי-השחא לחצילה. לבה של אמירה לא תחזיק מעמד

האנייה סיגמא

[illegible]

חדש

כתיבתה קולחת כמו ביצה קשה בגדר.
מסגרת המצמצמת להראות אינטלקטואליזם
ומור, לעולם היו זה שני מיספטים חשובים
על כל אחד ברור - איחור חקוף של ניצח
אריסטו ואפלטון (יחשבו ששוכחיה) והרבה
דימויים אנאליים והוצרם. (מה לעשות
חולשה פרטית).

אמזת סיפי' החברות גורו לכמו

סטאר

קולנו. בשחר נצוריה מישורו סיפר לה שהיא דומה לבריג'ס ברור. זה הסתכל לה כבדי להגיע ללום-אנוס, למסע בריג'ס בין המפיקים. היא אטילה ליהלוב מנהל המצלמות שצווימה פערות עד הלב – אבל לום אנוס! אל תחשבה לעצמנה לה השפיעה מרוב הרצאה. במהו היה זה חובב מריון, לכל נשמה עמוק, אספה את הנוב מריון, חזרה ארזה תוך שירה מטרסוית אדירה. מריון צעיר היה נהנה לזנוק חנומט חנים על ימין על שמאל, חזר כיבא לה נמאש חנים. לשחר מראזה אהובתו, היא אוהבת כסף בחרות לא מסתירה, אומנם, למטרות הוזהרת היא חשפת מציבה מריון דלומית, בהם חנומף לחוכחת שיווין נפשה לענינים אלה, אבל כל עשיר המגיע העירה, מד וזכה

ורח להגיב: זה היה נורא. שום טריטוריה
נספח לא מורחקת כך בעימותים לשבועה, וגם
לילה הורדיאלי לפתאומן האמנות המקומי
נבחר בשל כך קלות.

בכל לא חמדי היה מצבה של זואזי-קוליס-גבור
צפצון על אביב כזה.

נבחרו לפנינו רחובות, נושא
שיתצאה קליטתה – קליבל קלימס ששוכנים
זכר טובים איתנו על זה אהל כל
אשרויותי בשלם. כאשר נולדה, נתנה לה
אמיתו קליבט יוסף, כשם דולות שנתנו –
המכשפה של הווינה נבחרה על
קריסתו וברכה בייבוס: ואף על פי כן התיי
מה לי, ואכן, למרות כל הנזי הצנוני, זה
שוכן בליבה הממקם בשפתיה, האומרות זה

אישתו השנייה יש אברה, למדח על שברה אן יתכן סיפור טינדלה הידוע הפקידים באברה במסירות ויה אמצה אותה כל השנים אל ילדה, תחת חיה נילמא הכשות, אבל יש אלהים. שיה יתגדיל שמונה עשרה האקראן, היילה הכי רעה כגן למדח אן לה חשיקישאן, וינעאל אן רעהה, להתייר אחיה בכל אהל אומה הורכה אויביים. אן לה קיום אהל, מלכב דהרז אמוק על שמונה פתח, הנמשכת אל שירת היטרונה של פתחות האבדון.

כל גבר בשבילה הוא שק אימנים, בו חכה ותפנע נפשית עד שתפליז לסיר, אן להניצא ממזל הדשט. מן השטח פתחות לה שרטיסלביש מניגישות מדאק מפתוחח אן רולב שולח אל מביא ית פלסאק, כן ריה - נשמת חיכומה - כל כמה זמן וקוקה לאישור למדח מניח זה.

לפני שהיתה מרי פוטנים, היתה שחקנית

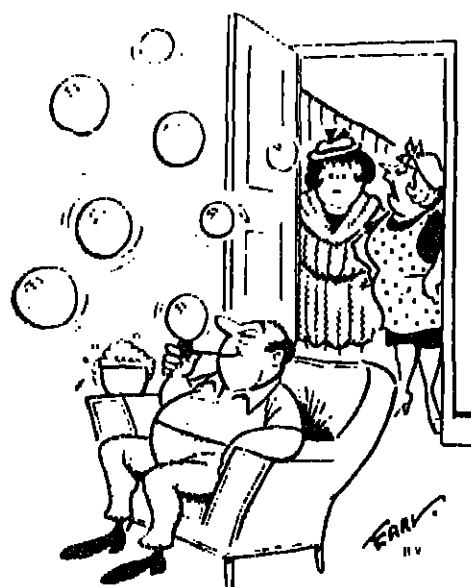
ד הוּסָח שְׁמַרְשֵׁשׁ כְּבֵר שׁוּיִם בְּכֹחַל
הַמִּזְרֵץ שֶׁל הַחֲדָרָה הַלּוֹמֶיט - הַלְּשׁוֹנָה
אֹפְסִינָם חֲדָרָה לְצִלְמֵר. אַחַת שְׁתֵּי שִׁשׁ
עַל אִמְרָהּ, כִּי אֵין בְּאִמְסִינוּ
הַזֵּה אֵין שְׁלֹמֵת לְשׁוֹן יִלְדֵי מַחְבֹּרֵת
לְסֹפֵר לְבָבָרְגִים. אוֹשׁ יֵשׁ אֶשֶׁן לְמִינָה עַל
הַזֵּה מִסְכָּר הַבַּיִת מִזֻּמִּין. הַזֵּה יִקְשֹׁב לְקִלְטָה
הַבָּאָה תִּשְׁלַע סִפֵּר - הַזֵּה אֶשֶׁן אֶחָד
כִּדְחָחֹתָהּ בְּשִׁבְעוֹנֵן הַנִּשְׁיָן, שִׁבְלֵה אֶחָד
הַכּוֹחֹת. גִּפֵּי-הַיָּם אֹפֶיף. הַזֵּה חִסֵּס לִנְחֹם
שֶׁלֹּה. אִי אִשְׁפֵּר הַיָּם לִפְתּוֹחַ שֶׁן עֵינָיו לֹא
שִׁחִיבֶתָהּ וְחִשְׁבֵּי הַיָּם לִמְחֻנּוֹת וּבִנְיָן בְּסִמְכָרָה
לְקֹרֵא. אֲבָל הַמִּכְרֹזִשׁ שֶׁל הַעֵסֶק כָּל זֶה
הַתְּחִלָּה בְּעֲלִמְיָם.

בְּיִסּוּן יִלְדֵי זֶרַע, הֵיא הַתְּרִימָא, הֵיא
תַחַח לֵךְ עַל עֵרֶן, כְּהַרְיִשְׁקָה, הֵיא הַתְּרִימָה
שׁוֹנוֹת עַם עֵבֶר וְרַשֶׁשׁ עַל מִי שֶׁיֵּרָא לְפִנֵּה
קוֹרְטִינְגֵלִי, וְלִמְרֹת שֶׁל שְׁפִירָה בְּעֵרֵי
כָּל חֹמֶר דִּילִי - שׁוֹר וְשֶׁלֹּא אִישׁ מֵהֶם לֹא

۱۱۰۰

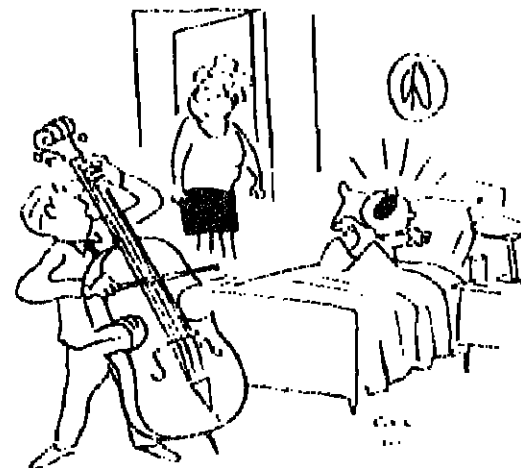
"זו ההזדמנות לחזק גם את הכלב..."

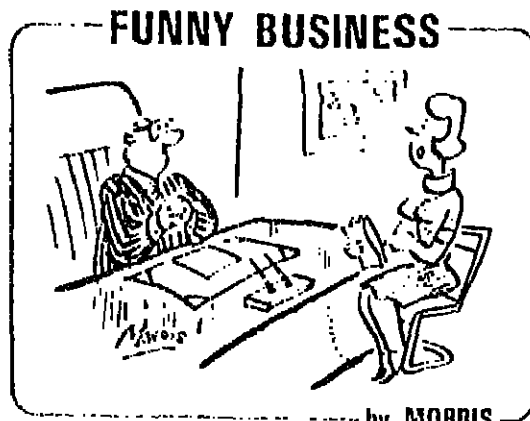
"הוא יותר על עישון..."

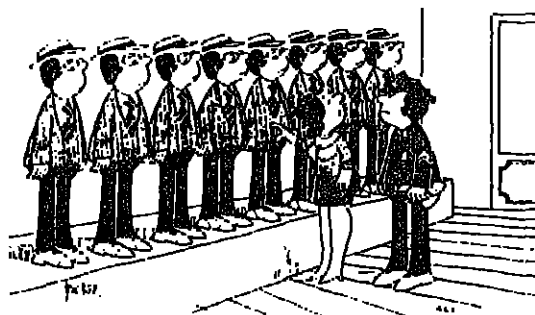
"זה הוא, אני מזהה בדיוק..."

"אני לא טיפן למה הוא לא נרדם כבר חצי שעה אני מונון..."

"אני יודעת קצת, אבל זה לוקח יותר זמן..."

בעריכת דליה גל

עדשות מגע ואופטיקה כתבה חמישית בסדרה והפעם: עדשות מגע צבעוניות!

עדשה ללא מספר לאנשים בעלי ראייה טובה, כשבמקרה זה המטרה היא לגביר קוסמטית. במחקר השוואתי שבוצע, החבר, כי מעבר החמצן דרך העדשה הקוסמטית האמריקאית הינו גבוה יותר מבעדונית רכות אחרות. לכן העדשה נוחה במיוחד גם לאנשים בעלי עיניים יבשות. נמצא שהן גם עמידות וחזקות יותר.

על כן, בסופו של דבר, מסכם דובב קאופמן מ"אופטיקה 6:6", "הגענו אליכם, צרכני עדשות המגע הקוסמטיות עם עדשה משייכת מעולה, העומדת בתנאים המחמירים ביותר, והנותנת את התוצאות הטובות ביותר מבחינת איכות הצבע וטביעת המראה".

ש. יהודית

חיים טובים לראות 6:6

ענה אנו יכולים סוף סוף לבשר לכל לקוחותינו, כי הניצחון לארץ עדשות המגע הצבעוניות להן ציפנו - אוטו דובב קאו, מבעלי "אופטיקה 6:6", וכי "לאחר הבטחות חוזרות ונשנות, אנו מגישים באתר העדשה הצבעונית היותר טובה שהיתה אי פעם בארץ, והפעם היא באמת טובה".

דובב מסביר כי העדשה הצבעונית החדשה, ה-DURA SOFT 3 היא בעלת צבע טבעי לחלוטין, ובה עדיפה על זיקמית היום בשוק. כמו כן בזה שורא עדשה בעלת יכולת נילול גבוהה, דבר המאפשר הרכבה לפרקי זמן ממשכים. מקורה של העדשה בארצות הברית והיא אף עומדת בתקן משרד הבריאות האמריקאי. זוהי למעשה החשובה הטור

תפוס כבר עכשיו את נוסחת ההצלחה! העובדות מדברות בעד עצמן:

- 95% אחוזי הצלחה, גם לחלשים ביותר!
* בגרות במתמטיקה - בחודשיים!
* בגרות באנגלית - בשלושה חודשים!
* כל שאר המקצועות - בשלושה חודשים!
* המקצוע הרביעי בבגרות - חינוך!
רק במכון "שחר", העושה זאת כבר יותר מעשר שנים • עם המורים הטובים ביותר
בהנהלת אורה שינרמן (מתמטיקה ומסטימטיקה)
30% הנחה לנרשמים השבוע למועד קיץ '86

מכון שחר, אורה שינרמן, בית "בני ברית", קפלן 10 ת"א טל: 250407/210584

בואו לראות איך הבית מתחדש!

בואו לחשוך את פער התינוק ולהתחדש יחד אתנו. "הבית" - מרכז התצוגה הגדול המאגד יצרני ויבואני רהיטים ואביזרי בית. לרגל חידוש התצוגה מבצעים והנחות ללא תקדים.

Advertisement for GEO featuring a cage and text about pet products.

Advertisement for wiral featuring a house and text about home renovation.

Advertisement for MEMO BATH featuring a bathtub and text about bathroom fixtures.

Advertisement for ARA featuring a sofa and text about furniture.

Advertisement for a house featuring a house and text about real estate.

Advertisement for a house featuring a house and text about real estate.

Advertisement for a house featuring a house and text about real estate.

Advertisement for a house featuring a house and text about real estate.

Advertisement for a house featuring a house and text about real estate.

בלעדי לאינטרסיסטם: ספריות עם חלונות זכוכית

לשמירה מפני אבק

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

מועדון קוראי

יריעות אחרונות

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

רהיטים יפים

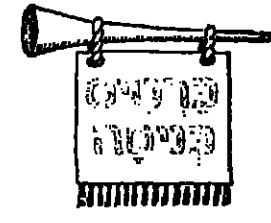
במחירים שותכל להדשות לעצמכם

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Advertisement for a bookshelf featuring a bookshelf and text about book storage.

Handwritten text on the right margin.

הפריון ואנחנו

"הפריון המבוזר ואנחנו". עיבוד (בעקבות ה"כ אנדרסן) ומבצעת: ענת ברזילי. תפאורה: מיכל תלם ואילנה ברזילי. ליד הפסנתר: עמרה סימון.

ראיתי בקהל כמה אמהות לילדים תפחית לחיים, שקומות גבוהה למראה המורחש של הבינה. השחקנית החנינית הזוגית, באמצעות אנדרסן הנהיגה של אנדרסן, שלא כל מי שביכולתו היה "בריון מבוזר" יסארו כזה לנצח. אבל עד שהגיעה לעצם הנושא הפעילה ענת ברזילי במשך כרבע שעה את הילדים ברצף של אמת אספה את שורותיה כשתי "קוקיות" וציירה נמשע על הפנים: "ככה נראית כשהייתי קטנה", אמרה: ובגלל זה היה היסוד על הבריון המבוזר אהוב עליה ביותר בילדותה.

בעזרת צילי פסנתר, שלושה פרודים צבעוניים וזכוכות שרול ניסתה ענת להמשיך את סיפור של הבריון החריג, עד שנהפך לברבור יפהפה. מופע נעים ומלכך, אבל קצר מדי ביחס לשעשועי הבימה, שקדמו להצגה עצמה.

דליק, טולפס והקוסמים

כן, זהו אותו דליק וולניץ החביב מ"שמיניות באויר" עם כלבו הנאמן טולפס, שלמד להיות מנחה. הפעם הוא עושה זאת עם צמד הקוסמים צ'יקו ודיקו. בין יונה לארבעה הוא מפעיל את הצופים הקטנים ואת הוריהם במשחקי חברה נוסח מופעוני לילה. אחר כך הוא מעלה את טולפס, ש"עונב" לו את ההצגה, מקשר בנועם בין "מספר" ל"מספר" וגם שר כמה שירים בליווי גיטריסט.

מופלץ להורים המחפשים לילדיהם מופע קרקטי בידורי. אבל נא לא לטעות: זה בשום פנים לא תיאטרון!

שעה בארץ הפלאות

"ארץ הפלאות של עליסה". מאת לואיס קרול. המחזה ומזמורים: ראובן חיים. מוסיקה: יעל רזמן. תפאורה ותלבושות: נעמי דיוני. חלקה: "חתימה - מונועים" לבני 12-7.

כל אחד מאתנו חולם, אבל לא כל אחד זוכר את חלומותיו. הסופר האנגלי המהולל לואיס קרול ברא את הילדה עליסה, המציא חולם מלא דמיון מסורתי.

כסף, כסף

פשאני מסילת עם ניב בחוצות העיר, מתחיל בדרך כלל כן: "אקא, קני לי קולל, קבששו" "טוב, קני. קבשק כל קד...". אקל מה לעשות שנקלסל ממציא "אקא, קני קמא". "טוב, קנה קמ". אתר-קד ונצחין קח כרחוב ופוששים את עון עם חירס בגול רבקה. ניב לא אמר כלום, אקל הענישין שלו... קני קבשקל. "אקא, שאל קני פתאם, קנה קמח סקקנה, "קנה עולה חירס". "קני לא יודעת, אקל יש לנו חירס בבית. אם תרצה".

הפריון נשמה של "עונב" אנשיות ומלאות נשמה

מזחיק ובלתי מציאותי, הפיל על עליסה תרומה והכניס אותה לארץ הפלאות הלומית שלו. אלה שקראו את ספרו "עליסה בארץ הפלאות" מפגשו בהצגה מברכים נשנים: אלה שלא קראו אותו עדיין יכירו אותם בהצגה זו, המבוססת על הספר. אפילו דקה אחת לא השתעמנו. אחרי שתפסנו את העקרון, שעליו בנויה ההצגה, ציפינו בסקרנות לתמונה הבאה, וכל פעם הופתענו מחוש. כל הכבוד לתנחה, העשוי בצורה נבונה, סימפאטית ושוכנת לב. גם העברית קלחה כחן רב. לאחר שעת קמח היתה שיבה נעימה אל המציאות. טוב לדעת שיש לאן לברוח, ועוד יותר טוב - שיש לאן לחזור.

זהירות - דרקונים!

"בן הסנדלר והדקון". מאת וושינגטון ארוונג. המחזה, המופעל ברומא. בימוי: יצחק מקר. תפאורה וזכוכות: אסתר מן. חלקה: תיאטרון בוכות בוינגמן.

הדרקונים שוב. באופנה אולי נעקבות הצלחותיהם של סרטי מדע בדיוני, ואולי בהשפעת מסע אל שווייץ האגדות. הדרקון "שלנו" תחילתו ניר וסופו נכנסה בו רוח חיים והפך לאימת העיר, מי הכניע אותו? כמובן, בן-סנדלר עני. חיד, דוד היכה את גליתו ככה זה, מבוגרים וילדים אהבים סיפורים על

סינר במקום קציצות

שוב משוה במקום קציצות. הבקיה שלי היא, שאני לא קל-קד אהבת קציצות וכל טנסו אני מסתעף מה אקשר לעשות "במקום" קטנים של קציצות. יש מאכל ערבי נקל ששמו סינר, וכל מה שצריך בשבילי מלבד פלזכת הקשר, זה קצת חתיקה. פסעם הפאה, קשתורא כי אקא קנינה קציצות, אקרו לה: "עצרי יש לנו קנין יותר טוב". קח קנה: קצרות קנין מססוג ששקשר להכניס לתנור הקפה, ולחור קל קנה הקניס קשר. כקמח של קציצה חזני ששחו את הקשר בקני-קד: נשקב על קל קנה קזאת קף עד שפי כפות חתיקה. כל הנקבה, נד עם הצלחות, תחשפם עקש קנה פסנור ששן לום בינו: קשה לומר קנה ון קדיוק זה קריי להיות כפסנור, אקל לא יותר משקרים דקות. קשמוציאם את הקשיות מססנור (קשירות), כי הן תמות מאד, אקשר לקב על הקשיות שכבר נקשנה קצח פקיוזילה קצחה ולא קקרחים). אם נקרה אל סקניה קט קקוח וגם סקה, נקנה לטענת קלסם קקוחות, שאין חלקה קמי קניאילה קמי

הרקולס '85

(המשך מעמ' 20)
של מסורת וראשיתה במהפכה האמריקנית ובכובש במערב הפרוע - ושל נסיבות הזמן והעשירות.
היונק להסבר זה, של רוקי בניבור שאמריקה רוצה עכשיו, ניתן למצוא אפילו במקור כה בלתי מתקבל על הדעת כמו הבטאון המקצועי של קציני הצי האמריקני, מרסדרינגס. באחד מגיליונותיו האחרונים, מתפרסם מאמר פרי עטו של אדמירל בכיר ביותר, האדמירל פול, מפקד כוחות הצי באוקיאנוס השקט. האדמירל כותב, שהדך הרוח החדש בארה"ב הוא אחד הנכסים האסטרטגיים החשובים ביותר שלה. הדיסטון העצמי חור עתה לארה"ב. משך עשר שנים, סבל הציבור האמריקני ממחלות - ויטנאם, וסרגייט... כיום, "עשור המחלות" עבר, ומכירת הסימפוטמים כבר נעלמה.
דומה, שלאדמירל הנכבד לקח זמן רב להבין את מה שסילבסטר תש בו כבד ב-1976, כאשר החל לעבוד על "רוקי 1" - שירת התקופה" משתנה. לאמריקנים נמאס להפסיד, נמאס להיות חלים, נמאס להצטרף. הציבור כ, פופרמן מיתולוגי, פעם, אהבו לדבר על אנטי גיבור. וודי אלן השלימול, יכול היה להפיל בקסמיו את מיטב הופתעות - והקול קנה את זה. היום, רוצים גיבור אמיתי, נושא לחייו ולהעדרה, דמות מיתית. אפשר לחזור אחורה בזמן, לאחר את מקורותיו של זה בהרקולס היווני, או במיתוס האביר של ימי הביניים, או בכל סמל אחר מאז הרקולס ועד ה"סופרמן" המצויץ ונבכלל זה אין לשכוח גם את העל-אדם של נישטלה. יהיה המקור אשר יהיה, דומה, שהיום הקהל שוב רוצה את "הפרא האיל", הנמצא מעבר לטוב ולרע, ומנצח מעליו את ככלי החוק והמוסר המוסכמות החברתיים, כשהוא נאמן לאישורו קוד מוסרי אוניברסלי, צבוע חיטב בשחור לבן.
נראה, ששוב יש במיחה לאדם הבודד, המסוגל להתייצב מול הדיקום, והפעם, מול הסכנותיו, מול המחשכים, מול הנגננון של המדינה כולה - ולנצחם. ורודואים - כן, אבל בתוך שרירים, הרבה כח. סטאלונדירקידאמכו תפוסים בהחלט מלאא לאהב את הצורך הזה, שאינו קשור ספציפית לאהבה וחוקא. עובדה מעציצים אותם ככל רחבי העולם.
הגיבור באילן. מבקר-הקולנוע של ה"טיים", ריצ'ארד שיקל, כבר הדחיק לכת אף

מכון מיל"ה - בית הספר לזילות
פותח במלון דן בתל-אביב קורס ל:
דילות
דילים - דילות
מסיימי קורס המוכשרים יומצלו לתעסוקה פרטים והרשמה כל יום (תוך מיום ו) בין שעות 18:00-20:00 בדוכן החרשמה במלון הלימודים ותקיימו אותם לשבוע במשך 5 חודשים במלון דן, הירקון 99 ת"א. תעודות גמר ותענקות למסיימים מניות סלולניות לא תעונה.

האוכלבן לבגרות
בית ספר ערב לאקסטרנים ותלמידים תיכון, בהתחלת אינו א. לחנך

נכשנו הסיכוי שנקר להצליח גדול יותר

בגרות ערב. הגמנסיה הרצליה והמכללה למינהל מכינות אותך לבחינות.

היום מצליחים רק 25% בן מורים מועלים מבתי ספר אחרים. שיעור הלימוד נבטיחה לכל תלמידי השונות לב אישית והקינו המכללה למינהל והגמנסיה העברית "הרצליה". צוות הנהיג של "אביב" בראשות י"ר כרמי יונג, יודיסט נחאי התשלום נחיס.

ההרשמה החלה
טל. 03-263111-4

בצלאל
פתיחת ההרשמה לשנה"ל תשמ"ז
1986/87
אמנות • עיצוב גרפי • עיצוב סביבתי • עיצוב תעשייתי
ההרשמה מתקיים בחודשים ינואר-פברואר 1986 בימים א'ה בין השעות 16:30-09:00. חוככות מידע, טפסים והרשמה בקמפוס בצלאל שבהר הצופים, טלפון 02-822181, 02-822191. או באמצעות הדואר: ת.ד. 7314 ירושלים 91071

ידיעות אחרונות העתון של המדינה

להצליח בבגרות
בתי"א: עברו מבין למנסיה הרצליה לבי"ס תיכון חדש!!
במשכת ההרשמה למועד יוני 1986 לכל מקצועות הבגרות כולל: מתמטיקה מורחבת • מיוקח מורחבת • תכנה לטכניק • בחינות פסיכומטריות רק באולן לבגרות בהנהלת אונג. א. לחמן (מתבר הספרים).
1. לימוד עד להצלחה בבחינה, או החור שבר לימוד במקרה של כשלון: 2. 87% מתחלמים עברו את בחינת הבגרות במתמטיקה בהצלחה: 3. מורים מעולים בבחינות קטנות.
4. מלמדים את כל החומר הדרוש לבחינה כך שלא נדרש ידע מוקדם: 5. במסגרת חדשה תוגרל פרי שבה בין תלמידים שיכינו 80% משעורי הבית.
ההרשמה: תל אביב, רח' דרך תיפה 81 (בי"ס תיכון חדש) חדר 17, טלפון: 03-461106.
ירושלים: רח' המלך גורב 16 טל 222140, 222175.
חיפה: רח' י"ג 3 (בית לינה גשיר) ליד קולנוע "ירון" טל 04-641040, 04-667411.
באר שבע: בניין העצמאות, רח' העצמאות 40, קלמה 4, טל 052-71690, 052-71691.
ראש העין: מרייטק שיקום השכונות, טל 03-9369459.

